

ПЕЕЩИТЕ ОБУВКИ

/работно заглавие: МОМИЧЕТО ОТ ПЛОЩАД СЛАВЕЙКОВ/

РЕЖИСЬОРСКИ СЦЕНАРИЙ

ПО ИДЕЯ НА: РАДОСЛАВ СПАСОВ

СЦЕНАРИСТИ: ГЕОРГИ ДАНАИЛОВ, РАДОСЛАВ СПАСОВ

РЕЖИСЬОР: РАДОСЛАВ СПАСОВ

ПРОДУЦЕНТ: МЕНКЛИПС ЕООД, ГЕРГАНА СТАНКОВА

ДРИЙМ ТИЙМ ФИЛМС ООД, ЕВТИМ МИЛОШЕВ, ЛЮБОМИР
НЕЙКОВ, ГАБРИЕЛ ГЕОРГИЕВ, ИВАН СПАСОВ

КАНИНА ФИЛМ, РАДОСЛАВ СПАСОВ

МАРТ 2014

МЕНКЛИПС ЕООД©

КАНИНА ФИЛМ©

ДРИЙМ ТИЙМ ФИЛМС ООД©

НАДПИС: "Авторите са вдъхновени от живота на Леа Иванова"

1

ЕКСТ. СОФИЯ /2000Г/ УЛИЦА СГРАДАТА НА МВР - ДЕН

1

1) ВЪЗРАСТЕН МЪЖ излиза от сграда с надпис "Архив на МВР".
върви без да се пази от дъжда, не заобикаля локвите,
крачолите му са мокри до коленете, шлиферът му е подгизнал от
вода.

2) Преминава през градината на църквата-"Св.Седмочисленици".
Подминава дървена пейка. Спира. Обръща се...

3) Дъждът плющи по дървената пейка.

4) ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД /това е композиторът Едвард Казасян/
сяда. Дъжд, примесен с листа, се сипе върху него... Пред
него, до един от страничните входи на църквата е стар
кестен, почти на неговата възраст... Очите на ВЪЗРАСТНИЯ
ЕДВАРД са зачервени... Сълзи и дъжд се стичат по лицето му.
Повдига глава нагоре, като че ли взима освежаващ
душ...Изведнъж тръпка на тревога минава през лицето му.

ГЛАСЪТ НА ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД
Накарали са те...

5) Стръска се... Поглежда мястото до себе си... Няма никой.
Рязко става и тръгва.

2

ИНТ.СОФИЯ /2000 Г./ МАНСАРДА - ДЕН

2

/Капчуци дъжд барабанят върху тенекия на покрива и изострят
напрежението/.

2)ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД, пред огледало, бърше главата си с
голяма кърпа. Взира се в образа си. Голата глава. Повехналите
рехави коси. Затваря очи. Лицето му се сбръква в отчаяна
гримаса... Обръща се рязко през рамо... И клати невярващо
глава...

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД
Знаеш ли колко е страшно в края на
живота си да разбереш, че той не се е
състоял. Че всичко е било лъжа./обръща
се/ Знаеш ли!?

Очаквашо гледа. Става. Маса. Монтиран на нея прожекционен
апарат за любителско кино и разхвърляни филмови ленти.
Възрастният Едвард я подминава и спира пред покрито с чаршаф
пиано, маха чаршафа...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД
(ПРОДЪЛЖАВА)
(отново се обръща)

Защо?

3) Отваря капака на пианото. Изважда внимателно обвит в кърпа пакет...

4) Двоуми се... Разтваря го.

5) Дамски обувки с дървени широки токчета /модел от 40-те години/, пистолет и малка иконка. Той взима едната обувка... Удря долната част на токчето с пръст. То издава звук като от кастанети...

6) От портрет на стената усмихната го гледа ЛИА Иванова.

/Чува се леко танцувално потропване, като от кастанети/. Възрастният Едвард започва да свири... Изведнъж започва енергична ударна музика, която изразява цялата му болка... Дали сега се ражда или е нещо отдавна направено. Това е неговата ода на живота. Унася се. Чува се потропване, като от кастанети. Постепенно обувките потропват в такт.

КОЛАЖ. Включва се малко момиче с танцова стъпка. После момчетинейджър. След това Младежът Едвард. Девојката ЛИА с познатите ни обувки... Възрастната Лиa също потропва с тях. Всички лудо играят. Притворил очи... Възрастният Едвард също лудо свири...

Изведнъж ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД стоварва двете си ръце върху клавишите, това не е акорд, а просто удар върху клавиатурата. Втори удар...

Чува се - "КУРВА!"

Вдига пистолета и стреля...

3) Куршума разбива стъклото на портрета с ЛИА, но самата снимка не е засегната...

ГЛАСЪТ НА ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД
Коя си ти?

/Тихо изплава „Аз малка песен бях, родена в миг"/. "Пеещите обувки" потропват в ритъма на мелодията. Пълна зала. Пее ЛИА ИВАНОВА. Постепенно изплава малко момиче което танцува с картина в ръка. Това е малката Лиa...

3 КЛИП ОТ ДЕТСТВОТО НА ЛИА В ИСТАНБУЛ /ЗАСНЕТ/. 3

4 ИНТ. АРХИВ НА ДС - ДЕН 4

ТЕТРАДКА ДНЕВНИК. Детска рисунка - „Дърво, накичено с деца"... Мъжка ръка прелиства страница... Надпис - „ДНЕВНИК" - Лиа Иванова, ученичка в българското училище в Цариград - 1933г."

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД вдига поглед от нея. Разтрива слепоочията си... Поглежда към разтворената папка от досието на ЛИА. Затваря я... Пред него е купчина от папки.

6) ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД Един миг ги гледа. Пред него е целият живот на ЛИА. Посяга към една от тях... Спира. Това е голям плик. Отваря го. В него има фотографии на Лиа, ролки с филмови 8 мм.ленти и видео касети...

7) Плахо посяга към една папка от досието. Отваря го. Писмена заповед.

Дирекция на полицията - „Задача: 1296. Да се установи и проучи туркинята, която говорела английски, френски и български. 22 ноември 1940 г."

ЧУВА СЕ ГЛАС
"ДА ОПОЗНАЕШ СЕБЕ СИ ЕДИН ЖИВОТ НЕ
СТИГА И ТРИ НЕ СТИГАТ! А ТИ КАКВО
ИСКАШ ДА ЗНАЕШ?"

8) ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД си дърпа ръцете от папката. Затваря я.

ГЛАСЪТ НА ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД
Коя си ти... ЛИА!?

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД е забил поглед в нищото. ЖЕНАТА ОТ ЧИТАЛНЯТА го гледа в очакване...

ЖЕНАТА ОТ ЧИТАЛНЯТА
Имате ли нужда от нещо?

ЕДВАРД не отговаря. Отново отваря папката от досието на ЛИА... *Дирекция на полицията - „Задача: 1296. Да се установи и проучи туркинята, която говорела английски, френски и български. 22 ноември 1940 г."*

5 ИНТ СОФИЯ/1940Г/ ОБУЩАРНИЦА - ДЕН 5

1) Калъп. На него е нахлузена дамска обувка с дървено токче.

(ПРОДЪЛЖАВА)

ГЛАСЪТ НА ВЪЗРАСТНИЯ ЕДВАРД
 Когато те видях за първи път бях
 ученик в началното.

2) ОБУЩАРЯТ удря с ръка подвижната капачка на токчето... То
 мелодично трака.

3) ОБУЩАРЯТ притяга едно от винчетата. Настройва го. Отново
 го удря...

ЕКС.СОФИЯ/40-ТЕ ГОДИНИ/ ГРАДСКИ ПЛОЩАД - ДЕН

/Чува се ритмично тракане като от кастанети/.

1) Познатата ни пейка на фона на черквата "Св.Седочисленици".
 /До един от страничните ѝ входи е посаден млад кестен/. На
 пейката десетгодишно момче - МАЛКИЯТ ЕДВАРД, с нотна папка
 под мишница, се заслушва...

ГЛАСЪТ НА ВЪЗРАСТНИЯ ЕДВАРД
 А ти беше така - голямо момиче.

2) Представители на СОФИЙСКИЯ ХАЙЛАЙФ, които промиват нощния
 си махмурлук с кафе, бавно се пробуждат от странното
 потракване...

3) ЛИЯ/на 17г./, облечена в къса черна поличка на плисета,
 бяла блуза и с блок за рисуване, повесен като чанта, пресича
 площада пред църквата...

ГЛАСЪТ НА ВЪЗРАСТНИЯ ЕДВАРД
 (ПРОДЪЛЖАВА)
 Чух музика. И първото, което видях,
 бяха краката ти .

МАЛКИЯТ ЕДВАРД бързо прехвърля в ръцете си пареща баничка.
 Става...

ЛИЯ преминава през тревна площ, а обувките продължават да
 потропват в такт...

ГЛАСЪТ НА ВЪЗРАСТНИЯ ЕДВАРД
 (ПРОДЪЛЖАВА)
 ...По-точно обувките. Те пееха...
 Твоите обувки пееха. Това беше
 поразително!. Където и да стъпваше,
 обувките ти потракваха в ритъм. Това
 бе чудо.

(ПРОДЪЛЖАВА)

4) Всички гледат озадачени момичето с "пеещите обувки". От кафенетата се появяват и други ЛЮБОПИТНИ ГЛАВИ.

5) Поличката на ЛИЯ се подмята - ту наляво, ту надясно...

ГЛАСЪТ НА ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД
Очите ми залепнаха за тях. И едва
тогава осъзнах, че ти не си само
какичка, а и художничка.

6) МАЛКИЯТ ЕДВАРД, захапал баничката, следи появата на странната какичка...

7) ЛИЯ отново се връща на утъпканата алея. Такова чудо столицата не познава, където и да стъпи, обувките ѝ "пеят"...

8) МАЛКИЯТ ЕДВАРД изтървава парещата баничка... Тръгва след нея.

ГЛАСЪТ НА ВЪЗРАСТНИЯ ЕДВАРД
...Ти носеше блокче за рисуване... А
аз носех нотна папка...

ИМПРОВИЗИРАНА ТРИБУНА.

9) Дежурният оратор - „БЕЛИЯТ ЛЪВ“ - спира политическата си реч /импровизация на новини от фронта и светска хроника/ и се покланя на новопоявилата се - ДЕВОЙКАТА ЛИЯ.

10) ГИМНАЗИСТИ спират да лапат традиционната си закуска - банички - и я зяпат.

11) ЛИЯ минава покрай тях и ги дарява с усмивка. Белите ѝ, снежни зъби блесват...

12) МАЛКИЯТ ЕДВАРД преглъща...

13) ГИМНИЗИСТИТЕ елегантно кимат за поздрав. Леа разтваря малък триножник, сяда на ъгълчето на зида върху оставен от някого вестник. В този момент към нея се приближава ТЕДИ БРУН - маниак, който си е внушил, че е българският Гари Купър...

ТЕДИ БРАУН
Госпожице, ще е жалко красавица като
вас да остане стара мома...

Лиа го гледа с пронизващ поглед

(ПРОДЪЛЖАВА)

ТЕДИ БРАУН (ПРОДЪЛЖАВА)
Не се седи на тгъл.

ЛИА
Туко що отритнах едно досадно
предложение... Затова седнах тук.

ТЕДИ БРУН дълбокомислено я гледа...

ТЕДИ БРАУН
А знаете ли кой съм аз?

ЛИА
Не!

ТЕДИ БРАУН разиграва сцена от филм... /една от характерните
походки на ГАРИ КУПЪР/.

15)ЗЯПАЧИ, които знаят коронното изпълнение на ТЕДИ БРАУН,
чакат да видят как ще реагира поредната му жертва.

16)ЛИА усеща, че нещо не е в ред...

17)ГИМНИЗИСТИТЕ ѝ правят знак да се маха.

18)МАЛКИЯТ ЕДВАРД гледа объркан, не разбира какво става.

19)ТЕДИ БРАУН повтаря движението и чака отговор...

ТЕДИ БРАУН
Аз съм Гари Ку-пър!...И ти не си от
тук!

ЛИА
Как разбрахте?

ТЕДИ БРАУН
...Защото, в този град всички красиви
момичета просто съм ги връткал.

20)ЛИА, объркана, инстинктивно отговаря:

ЛИА
От Дупница съм.

ТЕДИ БРАУН
Оо-о... Дупничанче!?

(ПРОДЪЛЖАВА)

6 ПРОДЪЛЖАВА: (3)

6

Поглежда с усмивка към кибиците.

ТЕДИ БРАУН (ПРОДЪЛЖАВА)
(дяволито към Лия)
И тях също.

ЛИА
...Цървул!... От Цариград съм.

ЛИА бързо прибира триножника и напуска утринното стъргалo.

21)МАЛКИЯТ ЕДВАРД тръгва след каката - ДЕВОЙКАТА ЛИА.

7 **ЕКС.СОФИЯ/40-ТЕ ГОД./ ГРАДИНКАТА НА ЦЪРКВАТА „СВЕТИ СЕДМОЧИСЛЕНИЦИ” - ДЕН**

7

1)На познатата ни пейка ЛИА, свита, плаче от обида... Повдига глава.

2)МАЛКИЯТ ЕДВАРД обръща глава на другата страна...

3)ЛИА ядно избърсва сълзите си. Отваря блокчето и се подготвя да рисува. Заглежда се в черквата.../скицира младо дърво, посадено между прозореца и страничен вход на черквата/

4)МАЛКИЯТ ЕДВАРД тайничко я наблюдава.

8 **ЕКС.СОФИЯ/40-ТЕ ГОДИНИ/ ПЛОЩАДЪТ - ДЕН**

8

1)/Чува се познатото ни ритмично потракване/. Появява се ЛИА с блокчето в ръце... Поличката ѝ се мята встрани, ту наляво, ту надясно... Преминава през тревна площ, а обувките си "пеят".

2)МАЛКИЯТ ЕДВАРД стои до караулка за плакати и скришом я наблюдава.../НЯКОЙ неосъзнато започва да потропва в ритъм върху масата/.

3)ЛИА минава покрай „БЕЛИЯТ ЛЪВ“, който спира своята „политическа реч“ и отново дълбоко ѝ се покланя.

БЕЛИЯТ ЛЪВ
Какво рисувате, млада госпожице?

ЛИА
Готвя се за рисувалното училище...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА застава на тълчето където отново е поставен вестник "ЗОРА".

МАЛКИЯТ ЕДВАРД нервно обикаля... Усеща, че нещо има, но не може да разбере какво е.

БЕЛИЯТ ЛЪВ

Не ви съветвам да седате на този вестник.

БЕЛИЯТ ЛЪВ я гледа в очите и леко поклаща отрицателно глава...

ЛИА

С политика не се занимавам... Мога да седна на какъвто си вестник искам, "Зора", "Утро" и...

ЛИА сяда и веднага подскача като ужилена. Изтървава блока си. Рисунките се разпиляват. Вестникът стои като "закачен" с габърче на дупето на ЛИА. От кафенето долита смях. Шегичка, за забавление на градските кибици.

9)МАЛКИЯТ ЕДВАРД се впуска да подаде рисунките... А ТЕДИ БРАУН вежливо се опитва да махне залепения вестник, на който се вижда снимка с образа на Хитлер.

10)ЛИА се обръща и му удря шамар.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Жалък опипвач!... Шоп такъв!

11)ТЕДИ БРАУН стои объркан, свива рамене...

ТЕДИ БРАУН

Гари Купар, опипвач!... Чухте ли, дами?.../чува се смях/ Госпожице, да носите на задните си части такъв пълководец е опасно...

12) ЛИА го маха. МАЛКИЯТ ЕДВАРД стои пред нея с рисунките... ЛИА ги взема от ръцете му, без дори да му благодари. Изглежда ТЕДИ БЛАУН с чувство на превъзходство и тръгва. МАЛКИЯТ ЕДВАРД го гледа със злоба.

КАРАУЛКА /колона за плакати/.

(ПРОДЪЛЖАВА)

8 ПРОДЪЛЖАВА: (2)

8

17) ЛИА спира пред афиш: „Неделно матине на джаз-трупата „Овчаров.“ Начало 10.30 ч.“

18) ЛИА стои замряла...

19) МАЛКИЯТ ЕДВАРД я следи...

9 **ИНТ. СОФИЯ/40-ТЕ ГОД./ ЗАЛА „СЛАВЯНСКА БЕСЕДА“ - ДЕН**

9

1) ЛИА, права, гледа в захлас... Музиката вибрира в тялото ѝ. Тя започва да се поклаща в такт.

2) В тълпата се провира МАЛКИЯТ ЕДВАРД.

3) СОФИЙСКАТА АРИСТОКРАЦИЯ посреща сдържано появата на това американско чудо - суинга.

4) МАЛКИЯТ ЕДВАРД също се поклаща в ритъм...

5) След края на парчето ЛИА пъха два пръста в устата си и остро изсвирва. /Такава проява не е допустима за онова време/.

6) ВЪЗМУТЕНИ, сдържани граждани се обръщат към нея.

7) МАЛКИЯТ ЕДВАРД се озърта притеснен...

10 **ИНТ. СОФИЯ/40-ТЕ ГОД./ „СВ. СЕДМОЧИСЛЕНИЦИ“ - ДЕН**

10

1) Икона на Дева МАРИЯ.

2) ЛИА е коленичила пред нея.

МЛАДАТА ЛИА

Пресвета Дево, какво ще кажеш, ако
вместо художничка стана певица?...
Съгласна ли си?... Иначе... Все още
съм девствена...

ЛИА излиза от църквата. Едвард скрит зад едно дърво я следи.

11 **ЕКС. СОФИЯ/40-ТЕ ГОД./ ПЛОЩАДЪТ ПРЕД СЛАДКАРНИЦАТА - ДЕН**

11

1) ЛИА спира пред сладкарницата... В очите ѝ се чете решителност. Забелязва кибиците, които я дебнат с поглед...

(ПРОДЪЛЖАВА)

2) ЛЕОН АЛФАСА, говори с ДВЕ ДАМИ. /Чува се ритмично потропване, като от кастанети/. Дамите се обръщат към новопоявилата се.

3) Уж търси някого...

4) Едната дама оживено разказва... ЛЕОН АЛФАСА, клати глава, привидно я слуша внимателно...

5) ЛИА, скришом го поглежда. Разсейва се. Вижда...

6) ТЕДИ БРАУН, седи на една крайна маса, с червена роза в ръка. Помирисва я и издишва омайната миризма към нея... Става.

7) МАЛКИЯТ ЕДВАРД изважда от ученическата си чанта алуминиева тръбичка... Поставя фунийка с топлийка на върха и силно я издухва...

8) Тя се забива в задните части на ТЕДИ БРАУН. Той подскача като ужилен... Изважда я. На нея надпис- "ГЪЗ!"

9) МАЛКИЯТ ЕДВАРД хвърля тръбата в кошче за буклук и спокойно яде баничката си... Оглежда се. ЛИА я няма.

1) Входна врата. /Чува се познатото ритмично тракане като от кастанети/. ЛИА дърпа висящо въженце... Камбанен звън.

2) На вратата се появява ЛЕОН АЛФАСА по бял халат.

3) Очите на ЛИА се отварят широко... ТЯ отстъпва назад, единият ѝ крак се свлича на долното стъпало, хваща се за парапета на стълбището...

4) ЛЕОН АЛФАСА се спуска да ѝ помогне... МЛАДАТА ЛИА опъва ръце срещу него - да не я доближава.

ЛЕОН АЛФАСА

Кого търсите?

ЛИА става, оправя се и заявява:

ЛИА

Вас.

ЛЕОН АЛФАСА

По какъв повод?

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА

Нека Ви почакам да се облечете.

5) В този момент се чува отключване на отсрещната врата... ЛЕОН АЛФАСА грабва ЛИА, запушва ѝ устата и бързо я вкарва вътре. Притиснал я до себе си и вратата, той ѝ прави знак да пази тишина...

ЛЕОН АЛФАСА

(шепне)

Леля!

ДЕВОЙКАТА ЛИА го гледа уплашено и цялата трепери.

ГЛАСЪТ НА ЛЕЛЯТА

Алфонсо... Какъв е тоя джангър?

ЛЕОН АЛФАСА отново ѝ запушва устата./Чуват се приближаващи стъпки/. ТОЙ подпира вратата с крак... ДЕВОЙКАТА ЛИА и ЛЕОН АЛФАСА притаяват дъх. После стъпките се отдалечават. Чува се хлопване от затваряща се врата. Двамата стоят прилепнали един в друг...

ЛЕОН АЛФАСА

(шепне)

Много е чувствителна към посетителки. Моят вуйчо бе композитор, а това е кабинета му. За нея това е храм... В него може само да се твори. И имам известно затруднение, когато каня дами да си събеседваме.

(ослушва се)

6) ЛИА учестено диша и цялата трепери.

ЛЕОН АЛФАСА (ПРОДЪЛЖАВА)

Може би Ви притесних?

ЛИА елегантно се отделя от ЛЕОН АЛФАСА...

ЛИА

/объркано/

Аз... Никак не се притеснявам.

ЛЕОН АЛФАСА

...Цялата треперите. Да не сте болна?

(ПРОДЪЛЖАВА)

7) ЛЕОН АЛФАСА инстинктивно посяга да ѝ предложи дрехата си...
Усеща се, че е по халат..

8) ЛИА е замряла...

ЛЕОН АЛФАСА (ПРОДЪЛЖАВА)
Ще Ви направя чай... Заповядайте.

ЛИА влиза в хола.

ЛИА
Не, благодаря. Искам да ми давате
уроци.

ЛЕОН АЛФАСА не може да разбере за какво става въпрос.

9) Настъпва неловка пауза.

ЛЕОН АЛФАСА
Но, аз не давам никакви уроци,
госпожице. Кой ви праща?

ЛИА
Казаха ми, че само Вие може да ме
научите... Много Ви моля.

10) ЛЕОН АЛФАСА си поема дълбоко въздух.

ЛЕОН АЛФАСА
На какъв инструмент свирите?

ЛИА
Аз не свиря, искам да пея!

ЛЕОН АЛФАСА
Ще ми позволите ли да се облека...

ЛИА
Ами...ДА!

ЛЕОН АЛФАСА я гледа с весела насмешка... Излиза.

11) ЛИА оглежда любопитно обстановката. Очите ѝ се спират на
една семейна снимка. Момченце, сресано на път, склонило глава
на рамото на дългокоса жена.

12) В това време влиза ЛЕОН АЛФАСА, спретнато облечен.

13) ЛИА го поглежда изпод вежди.

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Вие сте евреин, нали?

ЛЕОН АЛФАСА

Е, и?

ЛИА

Ами... Те са най-музикалните хора на света.

ЛЕОН АЛФАСА

Защото много са ги били.

ЛИА/УСМИХВА СЕ/

Просто искам да стана певица.

14)ЛЕОН АЛФАСА , за да разреши по-бързо проблема, отива при пианото, отваря капака...

ЛЕОН АЛФАСА

Солфеж знаете ли?

ЛИА

Какво? А, да... Малко.

ЛЕОН АЛФАСА пляска с ръце. Пресяга се, взима някакви ноти от пианото, подава ги на МЛАДАТА ЛИА.

ЛЕОН АЛФАСА

Изпейте това!

15)МЛАДАТА ЛИА взима нотите, поглежда ги.

ЛИА

Не мога.

ЛЕОН АЛФАСА

Слушайте, докато не научите ...

ЛИА

Не се опитвайте да ме изпъдите. Няма да го бъде!

ЛЕОН АЛФАСА

Боже господи, каква напаст! Хайде изпейте гамата...

(той свири на пианото)

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА

Може ли песен?

ЛЕОН АЛФАСА

Още по-добре.

ЛИА

Интернационалът...?

ЛЕОН АЛФАСА

/изненадено/

Не ме занасяй, момиче...

ЛИА

Знам и еврейска?...

ДЕВОЙКАТА ЛИА запява - "Хава нагила", но гласът ѝ не е сигурен и не улучва верния тон.

16) ЛЕОН АЛФАСА се опитва да ѝ акомпанира на пианото... Въздъхва дълбоко...

ЛЕОН АЛФАСА

Но вие пеете фалшиво!

ЛИА

...Аз! /Започва да рови в чантичката си/... Аз съм пяла в църковния хор в Цариград!...

ЛЕОН АЛФАСА

Може! Господ няма добър слух!

ЛИА

Била съм в драматичния кръжок на френския колеж... Също в Цариград...

ЛЕОН АЛФАСА

Е, от това трябва да е!

17) Леа го гледа кръвнишки и настървено запява - "Вятър ечи, Балкан стене"

20) На прозореца се подава главата на МАЛКИЯ ЕДВАРД. Скрива се...

13 ИНТ.ДОМЪТ НА ЕДВАРД СОФИЯ /40-ТЕ ГОД./ - ВЕЧЕР 13

1)Пиано. МАЛКИЯТ ЕДВАРД разучава мелодията на Джуди Гарланд от „Магьосникът от Оз“.

/От неговите ръцете преминаваме на ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД/

14 ИНТ.СОФИЯ МАНСАРДАТА 14

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД си маха ръцете от пианото. Стои потънал в мисли...

15 ИНТ.СОФИЯ /40-ТЕ ГОД./ АРИСТОКРАТИЧНА КЪЩА КАБИНЕТ - ДЕН 15

1)Снимката на ЛИА с китарата /чува се мелодията на песента/.

ГЛАСЪТ НА ЛИА

Мърла!

ЛИА гледа собствената си снимка намусено.

ЛИА

...Ще се научиш да свириш, ще се научиш да пееш, иначе ти откъсвам врата!

ЛИА започва да се поклаща в ритъм и запява. Този път пее вярно и гласът ѝ звучи дълбок и приятен...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

(възторжено възкликва)

Видя ли бе, пикло!

3)На вратата е застанал ЛЕОН Алфаса, с две бози и банички.

ЛЕОН АЛФАСА

Това никак не беше лошо!

ЛЕОН АЛФАСА сяда на пианото... Започва да свири.

4)ЛИА вдъхновено пее...

5)ЛЕОН АЛФАСА става...

ЛЕОН АЛФАСА (ПРОДЪЛЖАВА)

Прекрасно...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА доволно свива рамене... После свенливо навежда очи...

ЛЕОН АЛФАСА (ПРОДЪЛЖАВА)

...Ти на колко години си!?

6) ЛИА трепва. Вдига очи. Изпитателно го гледа. Преглъща.

ЛИА

Да излъжа ли?

ЛЕОН АЛФАСА

Не.

ЛИА притваря за миг очи и казва:

ЛИА

На осемнадесет.

ЛЕОН АЛФАСА я грабва в прегръдките си.

ЛЕОН АЛФАСА

Лъжеш.

Чува се шум от падащи сандъци... ЛИА и ЛЕОН стреснато се обръщат към прозореца...

ДВОР

7) МАЛКИЯТ ЕДВАРД на бегом се изнася от него... На вратата на двора се сблъсква с ТЕДИ БРАУН... МАЛКИЯТ ЕДВАРД спира стъписан, гледа го кръвнишки... ТЕДИ БРАУН подозрително го оглежда... МАЛКИЯТ ЕДВАРД се измъква... После тихо се връща и го наблюдава през оградата. ТЕДИ БРАУН се качва на сандъците... МАЛКИЯТ ЕДВАРД взима един камък... И със все сила го хвърля... Чува се звук от счупен прозорец. Побягва.

ИНТ. СОФИЯ/40-ТЕ ГОД./ ЧЕРКВАТА „СВЕТИ СЕДМОЧИСЛЕНИЦИ“- 16 ДЕН

1) ЛИА поставя запалена свещичка пред иконата на Дева Мария, прекръства се и казва:

МЛАДАТА ЛИА

Прости ми! Вече не мога да стана
свещица... /навежда очи/. Направих го.
Обичам го! А монахиня, дали, а?

(ПРОДЪЛЖАВА)

2)МАЛКИЯТ ЕДВАРД скришом я наблюдава, застанал до една от колоните на църквата.

3)ЛИА минава покрай него. Улавя погледа му...

4)МАЛКИЯТ ЕДВАРД стои като хипнотизиран...

5)ЛИА спира... Прави крачка назад...

6)МАЛКИЯТ ЕДВАРД не може да отлепи погледа си. Очите му широко се отварят...

7)ЛИА се надвесва над него, прекарва ръка пред лицето му... МАЛКИЯТ ЕДВАРД не трепва. ЛИА прави с два пръсти ножичка и прерязва погледа му... МАЛКИЯТ ЕДВАРД дълбоко си поема въздух...

1)Досие N..., където е подчертано „... на 17 години е дефлорирана.“ АГЕНТ 222

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД замислен вдига глава... Изчислява нещо на ум.

1)Легло. ЛИА изправена над ЛЕОН АЛФАСА, ръмжи като лъвица.

2)ЛЕОН АЛФАСА стреснато я гледа...

3)ЛИА започва да се залива от смях... Овладява се и се нахвърля върху него... Ръмжи и го хапе...

ЛЕОН АЛФАСА

(уплашен)

Ей, ей!... Какво ти става?

ЛИА отново се залива от смях... Спира. Нежно го целува. Гледа го в очите.

ЛИА

Взех важно решение... Вече не съм
Лилия, а Лиа.

ЛЕОН АЛФАСА

Защо? Това е прекрасно име... Водно
цвете!

ЛИА

Искам да съм силна, като лъвица. И с теб ставаме Лиа и Леон... Лъвицата и Лъва... „Двата ЕЛ“... Нали е велико! И много еврейско... Сега ще си го запиша...

4) Взима тетрадка - дневник и почва да пише...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Но първо, тук ми се разпиши.

ЛЕОН АЛФАСА

За какво?

ЛИА

За сефтето.../Че бях детствена./

ЛЕОН АЛФАСА

Какво?...

ЛИА

...Ти си ми първият мъж! Утре да няма възражения...

ЛЕОН АЛФАСА се хваща за главата.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

/като извинение/...От де да ви знам обичайте!

ЕКСТ. СОФИЯ/40-ТЕ ГОД./ ГРАДИНАТА НА
„СВ.СЕДМОЧИСЛЕНИЦИ“- ДЕН

1) Градината. МАЛКИЯТ ЕДВАРД, вцепенен, изостава от майка си и по-малкия си брат.

2) Срещу тях идват ЛИА и ЛЕОН АЛФАСА.

3) МАЛКИЯТ ЕДВАРД спира... Разсейва се.

4) ЛЕОН АЛФАСА се заговаря с МАЙКАТА НА ЕДВАРД.

ЛЕОН АЛФАСА

Добър ден, г-жа Казасян... От офицерското парти на Негово Величество не съм ви срещал...

(ПРОДЪЛЖАВА)

МАЙКАТА НА ЕДВАРД
С големия хубостник имам малко
проблеми... Бяга от уроци, уж учи
класика...

МАЛКИЯТ ЕДВАД стои ни жив ни умрял...

ГЛАСЪТ НА МАЙКАТА ЕДВАД
...А като се върне от училище, само
буги-вуги дрънка. С тая развала не
знам докъде ще я докараме...

ГЛАСЪТ НА ЛЕОН АЛФАСА
А това е Лилия. Моя ученичка...

ЛИА
ЛИА!

Поправя го тя.

ЛЕОН АЛФАСА
Да... Музикалният ѝ псевдоним.

МАЙКАТА НА ЕДВАРД недоверчиво я гледа.

ЛИА кима учтиво.

5) МАЛКИЯТ ЕДВАРД притеснено се оттегля... Сяда на познатата
ни пейка...

ГЛАСЪТ НА МАЙКАТА НА ЕДВАРД
(с лека усмивка)
...Учиш я да свири на саксофон!?

МАЛКИЯТ ЕДВАРД
За певица!

6) МАЙКАТА НА ЕДВАРД изненадана поглежда сина си.

7) ЛИА също го поглежда... Познава момченцето от черквата.

8) МАЛКИЯТ ЕДВАРД навежда смутено глава...

ГЛАСЪТ НА МАЙКАТА НА ЕДВАРД
Ако знаех че даваш уроци... Щях да те
помоля да даваш и на моя хубосник...
Щом това го влече.

(ПРОДЪЛЖАВА)

9) ЛИА е при децата.

ЛИА

Как се казваш?

ВИЛИ

Аз съм Вили. А той е Едвард.

ЛИА поглежда МАЛКИЯ ЕДВАРД.

10) МАЛКИЯТ ЕДВАРД стои притеснен... /Чува се светски разговор на МАЙКАТА НА ЕДВАРД и ЛЕОН АЛФАСА за състояло се парти./

ВИЛИ (ПРОДЪЛЖАВА)

Аз съм на 6. А той на 10.

ЛИА

Радвам се...

11) ЛИА подава ръка на МАЛКИЯ ЕДВАРД. ТОЙ я взима с трепереща ръка... Държи я.

12) ЛИА улавя притеснението му...

13) МАЛКИЯТ ЕДВАРД продължава да държи ръката й...

14) ЛИА деликатно се опитва да я издърпа.

15) МАЛКИЯТ ЕДВАРД не я пуска...

16) ЛИА неловко се усмихва... Прави ножичка с двата пръста и срязва погледа му... МАЛКИЯТ ЕДВАРД пуска ръката й.

ВИЛИ

...А ти на колко години си?

ЛИА се навежда и тихо им казва.

ЛИА

/доверително/

Тайна.

След това с двете ръце показва 10 и след това 7. И поставя пръст пред устните си, да пазят поверената им тайна.

1) Фоайе. Влизаща публика. МАЛКИЯТ ЕДВАРД се провира между влизащите... Връщат го. От друга врата се промърква покрай две възрастни дами.

3) СЦЕНА. Зад кулисите ЛИА нервно се разхожда, облечена в къса до коленете черна рокличка. Търси с поглед своя учител.

4) ЛЕОН АЛФАСА се появява и я подканя...

ЛЕОН АЛФАСА

Хайде, Лиа.

5) МЛАДАТА ЛИА тръгва решително, но като стига до входа за сцената, спира.

ЛИА

Няма да мога.

ЛЕОН АЛФАСА

(строго)

А бой!

ГЛАСЪТ НА ОВЧАРОВ

А сега ще ви представим нашата нова
надежда - Лиа Иванова!

6) ЛЕОН АЛФАСА галантно я побутва да излиза...

7) МЛАДАТА ЛИА излиза на сцената.../Чува се ритмично потропване, като от кастанети/. Светлините на прожекторите я заслепват... ТЯ се сеца нещо, обръща се с гръб към публиката и дискретно плюе в пазвата си. Събува "пеещите обувки" и боса застава пред микрофона...

8) В залата настъпва оживление.

9) Покланя се на всички страни, като прикляка с единия крак...

10) ОРКЕСТЪРЪТ започва мелодията от "Магьосникът от Оз".

11) ЛИА гледа към ЛЕОН АЛФАСА...

12) Той ѝ прави знак да се обърне към публиката...

13) ЛИА се обръща. Но преди да започне да пее, отново го поглежда...

(ПРОДЪЛЖАВА)

14)ЛЕОН АЛФАСА окуражително ѝ кимва...

15)Лицето на МЛАДАТА ЛИА засиява. Тялото ѝ поема ритмите и тя запява... Отначало тихо и неуверено, но впоследствие се овладява и гласът ѝ става сигурен, с меки дълбочини.

16)ПУБЛИКАТА внимателно слуша... ЛИА се обръща към ЛЕОН АЛФАСА... Той, вглъбен в своето изпълнение, е притворил очи и не я забелязва.

17)МЛАДАТА ЛИА най-неочаквано спира, замлъква, очите ѝ се разширяват. Стои объркана...

18)Дъхът на МАЛКИЯ ЕДВАРД спира...

19)ОРКЕСТЪРЪТ също спира...

20)ЛИА се разплаква, обува обувките и си тръгва.

21)АСЕН ОВЧАРОВ се спуска към нея.

ДИРИГЕНТЪТ ОВЧАРОВ
Какво правиш... Съвземи се... Хайде,
чаровнице!

ДИРИГЕНТЪТ ОВЧАРОВ я прегръща...

По бузите на ЛИА блестят стичащи се сълзи...

**ЕКСТ. СОФИЯ/40-ТЕ ГОД./УЛИЦА ГРАДИНА - „СВЕТИ
СЕДМОЧИСЛЕНИЦИ” - НОЩ.**

МАЛКИЯТ ЕДВАРД се върти около театъра. Чува се познатото потропване.

1)ЛИА върви устремено по централна улица. Навлиза в градинката.

МАЛКИЯ ЕДВАРД бързо се скрива в храстите...

Появява се, почти дотичва и ЛЕОН АЛФАСА.

ЛИА сяда на познатата ни пейка.

ЛЕОН АЛФАСА
Лиа!

ЛИА

Остави ме. Нали знаеш, че на това място бъркам! Къде гледаш?

ЛЕОН АЛФАСА

Понякога свиря със затворени очи...

2)

ЛИА

Когато пея, ще си държиш очите отворени. Провали ме... Знаеш ли какво си?... Ти си един мил, и хубав, и сладък... глупчо. Сега си затвори очите.

ЛИА не дочаква да ги затвори и го целува...

3) МАЛКИЯТ ЕДВАРД наднича от храстите...

4) Пейката. Под нея "пеещите обувки".

ЛЕОН АЛФАСА

(Шепне)

Лиа... Антракта свършва. Трябва да се върнем...

5) МАЛКИЯТ ЕДВАРД е впил очи в пейката. Чува се любовно шумолене... МАЛКИЯТ ЕДВАРД тихичко се промъква... Грабва обувките.

6) ЛИА усеща липсата им... Развиква се.

7) МАЛКИЯТ ЕДВАРД бяга през храстите... Улица.

1) ЛИЯ нахлува боса на сцената... Залата я посреща с ръкопляскане... Този път тя не поглежда към ЛЕОН АЛФАСА и започва песента, усеща, че е харесвана и се отпуска... ЛИА с танцови стъпки влиза в ритъма на песента.

2) Публиката притихва..."И ТАНЦУВА!" - извиква някой.

1) "Пеещите обувки" са поставени на пианото.

2) МАЛКИЯТ ЕДВАРД, притаил дъх, ги гледа като омагьосан. Внимателно ги почиства... Взима едната обувка... Втората...

(ПРОДЪЛЖАВА)

23 ПРОДЪЛЖАВА:

23

Открива тяхната тайна /подвижните дървени капачки/. Щрака с тях. После другата...

3)Поставя ги на пианото. Сяда. Победоносно удря по клавишите... Започва да свири. Чува се ритмично потропване...

/От ръцете преливаме към ръцете на възрастния Едвард/

24 **ИНТ.СОФИЯ /2000 Г./ МАНСАРДА**

24

Притворил очи ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД композира одата на своя живот...

25 **ЕКСТ. СОФИЯ/40-ТЕ ГОД./ . ПЛОЩАДЪТ- ДЕН**

25

1)МАЛКИЯТ ЕДВАРД тича... Пристига запъхтян...

2)МОМЧЕТА с плакати на гърба за концерт на ДЖАЗ СЪСТАВ „ОВЧАРОВ” със солист Лиа Иванова плъзват по площада.

БЕЛИЯТ ЛЪВ

...Граждани! Ето я! Вижте я! Новата муза на Аполон. Новата солистка на джаз "ОВЧАРОВ"... Моля ръкопляскайте!

(посочва я)

3)ЛИА стои объркана... Притеснена се оглежда...

4)МАЛКИЯТ ЕДВАРД се заглежда в новите обувки на ЛИА... На лицето му се изписва доволство.

5)ДВЕ МОМЧЕТА въртят голям плакат на всички страни и подканят минувачите да посетят концерта.

БЕЛИЯТ ЛЪВ (ПРОДЪЛЖАВА)

Дами и господа, маестро Асен Овчаров и г-н Леон Алфаса и Лиа Иванова...

6)Пребиваващите на площада започват да ръкопляскаят...

7)АСЕН ОВЧАРОВ отива при ЛИЯ. Поздравява я... Целува ѝ ръка.

8)ЛИА не може да повярва, че всичко това е истина. Притеснява се... Отправя поглед към ЛЕОН АЛФАСА.

9)ТОЙ демонстративно държи очите си широко отворени. ЛИА отива към него... Щастливо го гледа.

(ПРОДЪЛЖАВА)

10)МАЛКИЯТ ЕДВАРД е скрит зад едно от дърветата... Лицето му се опъва, погледът му става остър.

11)Изведнъж лицето на ЛЕОН АЛФАСА се свива от болка... Измъква от бедрото си фунийка с топлийка на върха. На нея надпис - "ГЪЗ!"

III. КОЛАЖ./преход от едно време в друго, чрез характерна за епохата музика/

Изпълнения на ЛИА на различни сцени, нощни барове и вариетета. Репертоарът се сменя с най-новото - румба, буги, френски шансон и постепенно се наместват немски популярни песни./постепенно се включва авторската музика/ Между зрителите вече присъстват и НЕМСКИ ОФИЦЕРИ.

ГЛАСЪТ НА БЕЛИЯТ ЛЪВ

„...в изпълнение на задълженията си по чл. 3 от Тристранния пакт, българското правителство реши също така да скъса дипломатическите си отношения със Северноамериканските Съединени щати...

ЕДВАРД се оглежда за ЛИА...

ГЛАСЪТ НА БЕЛИЯТ ЛЪВ

...И да обяви война на тази държава, както и на нейната съюзница Англия..."Всички народни представители стават прави, викат многократно мощно "Ура!"

1)Някой също извиква „Ура“. И друг подема... Между викащите е и МАЛКИЯТ ЕДВАРД.

2)Постепенно настъпва пълна тишина...

БЕЛИЯТ ЛЪВ

...Дами и господа, ами ако американците нямат чувство за хумор?... Дупе да ни е яко!
(кръсти се)

3)Еуфорията на МАЛКИЯТ ЕДВАРД спада.

27

ИНТ. СОФИЯ /40-ТЕ ГОД./ МУЗИКАЛНИЯТ ТЕАТЪР.

27

1) ЛИА владее публиката. ЛИА властва. Тя живее на сцената. До нея неотлъчно е ЛЕОН АЛФАСА. Песента завършва... Завеса.

2) ЛИА излиза от гримьорната. Към нея се приближава строен, ВИСОК ОФИЦЕР. Козирува.

ВИСОК ОФИЦЕР

Госпожице, Вашата програма много ми хареса. Но в бъдеще избягвайте да пеете американски песни. Нали знаете, че сме във война със тях.

ДЕВОЙКАТА ЛИА

Добре. Ще почакам да ги победим.

И го подминава.

28

ИНТ. СОФИЯ/40-ТЕ ГОД./ ЗАЛА СЦЕНА- НОЩ

28

1/ СЦЕНА.Зад завесата настъпва смут. Три места са празни. Липсват Леон Алфаса и Давид Ешкенази... АСЕН ОВЧАРОВ е объркан. Поглежда към ЛИА... Тя нервно крачи...

2)ПУБЛИКАТА започва да нервничи. Няколко НЕМСКИ ОФИЦЕРИ – почитатели на Лиа – са сред зрителите.

3)АСЕН ОВЧАРОВ свива рамене – не могат повече да чакат.

4)Настъпва раздвижване. Пристигат ЛЕОН АЛФАСА и ЕШКЕНАЗИ...

ЕШКЕНАЗИ

Утре ни викат да се явим в полицейското с куфарче.

5)ЛИА ги гледа с болка в очите. Вглежда се в реверите им с пришитите жълти шестолъчки. Избягва от сцената.

6)СТАЯ – ГАРДЕРОВ. Рови се из гардероба на театъра. Намира жълта рокля. Влиза ЛЕОН АЛФАСА.

ЛЕОН АЛФАСА

Лиа, това е безумие... В залата има немци.

ЛИА взима ножица...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛЕОН АЛФАСА (ПРОДЪЛЖАВА)

...Това са детинщини.

7) СЦЕНА. ОРКЕСТЪРЪТ засвирва. Завесата се отваря. Появява се ЛИА... Прави знак да спрат.

ЛИА

Като малка живеех в Цариград.

ЛЕОН АЛФАСА/

(тихо я поправя)

Истанбул!

ЛИА за миг спира... Продължава:

ЛИА

Имаше една какичка - Хана. Дъщеря на белогвардейци. Тя ме научи на една песен, която са пели нейните родители.

ЛИА запява стара еврейска песен.../примерно „Хава нагила“/
ЛИА отпуска шалчето си и се открива жълта звезда.

8) Залата замира.

9) Първи се включва барабанистът ДАВИД ЕШКЕНАЗИ. Останалите музиканти също си поставят звезди на реверите... Постепенно всички се включват, като барабанят в ритъм по инструментите си.

10) Пее ЛИА, а погледът ѝ все отива към нейния любим... Тя предчувства, че това е нейната последна песен с него. Прощава се. Очите ѝ не спират да сълзят. Гласът ѝ става хрипкав...

11) От залата се изправят няколко зрители, знаещи песента и започват да пеят.

12) НЕМСКИТЕ ОФИЦЕРИ, почитатели на Лиа, стават и си излизат... Цялата зала се изправя.

ИСТАНБУЛ.

МАЛКАТА ЛИЯ и ХАНА танцуват под звуците на "Хава Нагила"

1) Ремонтиране на мост. Караулка. ДЕВОЙКАТА ЛИА стои и чака.

2) Водят ЛЕОН АЛФАСА /отслабнал, брадясал, паднал духом/. Те дълго се гледат...

(ПРОДЪЛЖАВА)

МЛАДАТА ЛИА

(очите ѝ се насълзяват)

...При кого ли не ходих. Обещават и
после лъжат... Сигурно ГЕСТАПО...

ЛИА се разплаква... ЛЕОН АЛФАСА я прегръща.

ЛЕОН АЛФАСА

Повече нищо няма да правиш! Чу ли?!

МЛАДАТА ЛИА

При царя ще отида, но ще те измъкна
оттук... Ще му пея „Лили Марлен“!
(запява на немски)

ЛЕОН АЛФАСА

Лиа!...

Изведнъж спира.

ЛЕОН АЛФАСА я милва.

МЛАДАТА ЛИА

Алфонсо... Ти искаш да ме изоставиш!?

ЛЕОН АЛФАСА

Трябва да свиквам да живея сам!...

МЛАДАТА ЛИА

А аз не мога да живея сама!...

ГЛАСЪТ НА АЛФАСА

Знам!

ДЕВОЙКАТА ЛИА

Бременна съм!

3) На изпитото лице на ЛЕОН АЛФАСА се появява болезнена
усмивка... После започва да клати глава...

4) ЛИА, без да каже нищо, се обръща и си тръгва.

ЛЕОН АЛФАСА

(вика)

Кажи, че го измисли!... За да избягам,
нали?... А после? Не мислиш!... Не
мислиш!

(ПРОДЪЛЖАВА)

29 ПРОДЪЛЖАВА: (2)

29

5) ЛИА забързано се отдалечава.

30 **ЕКСТ. СОФИЯ. ПЛОЩАДЪТ - ДЕН**

30

1) МАЛКИЯ ЕДИ вижда...

2) ЛИА преминава през площада... Спира. Чува се:

ГЛАСЪТ НА БЕЛИЯ ЛЪВ
Внимание, внимание!... Важни новини.
След Светия синод, днес 42-ма народни
представители са подписали писмо...

3) ЛИА се заслушва...

БЕЛИЯТ ЛЪВ
...Против депортирането на българските
евреи. Сам великият писател Елин Пелин
е отишъл при Царя...

4)

МЛАДАТА ЛИА
(не може да повярва)
Ами...!

ЛИА на бегом преминава покрай МАЛКИЯ ЕДИ. ТОЙ я проследява с
поглед...

31 **ЕКСТ.ПЪТ /40-ТЕ ГОД./ МОСТ - ДЕН**

31

1) Кола вдига пушилка по черен път... Кариера. ЛИА тича.
ПОЛИЦАИ се спускат след нея. Тя прескача камъни...

2) Пада. Отново тича... Пред нея е ЛЕОН АЛФАСА , с голям камък
в ръце.

МЛАДАТА ЛИА
(Запъхтяна)
... И лекарският съюз, и адвокатите, и
писателите... Всички са във ваша
защита. А знаеш ли какво е казал
Кирил, пловдивският митрополит... Ще
легна пред влака, казва, през трупа
ми... Всичко ще се уреди. Ще видиш!

3) ЛЕОН АЛФАСА мълчи и не отговаря...

(ПРОДЪЛЖАВА)

31 ПРОДЪЛЖАВА:

31

4) Другите започват да работят.

ЛЕОН АЛФАСА също тръгва...

МЛАДАТА ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)
Чакай! Моля те!

5) ЛЕОН АЛФАСА спира и се обръща...

МЛАДАТА ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)
...Ако е момче, ще го кръстя Леон.

6) ЛЕОН АЛФАСА стои на едно място и не може нищо да каже...

ЧУВА СЕ ГЛАС
Хей, Лиа!... Дай нашта!...
(някой запява „Хава
нагила“)

7) МЛАДАТА ЛИА върви. Лицето ѝ е стегнато...

И други запяват...

ЛИА вдига ръка и без да се обръща, помахва... Продължава да се чува "ХАВА - НАГИЛА"

32 **ИНТ. АРХИВЪТ НА ДС - ДЕН**

32

1) ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД трепва... Чете бележка...

2) „Няма да имаме дете... Прости ми! Не мога да бъда сама.
Винаги ще те обичам! Лиа. П.С. Събрах от селата 300 яйца, за
да се подкрепите.“

3) ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД стои дълбоко замислен...

33 **ИНТ. СОФИЯ/40-ТЕ ГОД./ МУЗИКАЛНИЯТ ТЕАТЪР - ДЕН**

33

1) Джазово утро. Салонът е пълен с ученици от горните класове.
МАЛКИЯТ ЕДВАРД се е сгушил на един стол от предните редове.

2) На сцената се появява МЛАДАТА ЛИА... Настъпва тишина.

3) ГИМНАЗИСТИТЕ замират. Замира и ЮНОШАТА ЕДВАРД.

4) ЛИА, чаровна и сексапилна, поклаща тяло в ритъм и запява.

(ПРОДЪЛЖАВА)

33 ПРОДЪЛЖАВА:

33

5)МАЛКИЯТ ЕДВАРД стои като хипнотизиран... Той вече й е простил „изневярата“. Постепенно се унася... Затваря очи...

34 ИНТ.СОФИЯ/40-ТЕ ГОД./ АПАРТАМЕНТ ДЕТСКА СТАЯ - НОЩ

34

1) (чува се учестено дишане) МАЛКИЯТ ЕДВАРД, гушнал в любовна прегръдка възглавницата... Стене.

2)МАЛКИЯТ ЕДВАРД се събужда с блажена усмивка... Усеща, че се е подмокрил. Уплашен гледа... Той не осъзнава, че е пораснало момче... Завива сирена.

КОЛАЖ - /преминаване от една епоха в друга/

1)СЦЕНА. Съставът на „ОПТИМИСТИТЕ“. МЛАДАТА ЛИА облечена в дълга бяла рокля и палто от сребърни лисици пее българска песен пред немски войници. Някой вика "Тревога". Угасва осветлението. Настъпва паника...

2)ХОРА тичат по улицата.

3)МАЛКИЯТ ЕДВАРД се отскубва от родителите си... Оглежда се... Тича.

4)Част от състава на „ОПТИМИСТИТЕ“ - между тях е и ЛИА - пресичат площада ...

5)От ораторската площадка, с училищен глобус на земята в ръце, БЕЛИЯТ ЛЪВ се провиква.

БЕЛИЯТ ЛЪВ

...Казах ли ви, казах ли ви, че това са държави без чувство за хумор!

Чуват се самолети... После взривове... Бягащи хора.

8)МАЛКИЯТ ЕДВАРД, с багаж за евакуация, стои пред разрушената сцена. Тревога е изписана на лицето му. ОЧИТЕ му са насълзени... МАЙКА му го хваща и го повежда.

ПЛОЩАДЪТ. Спокоен слънчев ден. Разрушено училище. Училищен глобус на земята. ЛИА се навежда взима го...

9)БЕЛИЯТ ЛЪВ държи реч от своя пиедестал:

БЕЛИЯТ ЛЪВ (ПРОДЪЛЖАВА)

... Световната история не познава подобен прецедент.

(ОЩЕ)

(ПРОДЪЛЖАВА)

БЕЛИЯТ ЛЪВ (ПРОДЪЛЖАВА)

България е във война с целия
свят./завърта глобуса/ Вчера, 5
септември 1944г./показва/ Русия ни
напада от север, ние нападаме немците
на запад... КЪДЕ ГЛЕДА ГОСПОД?!

10)МАЛКИЯТ ЕДВАРД търси ЛИА. Минават забързани МИНУВАЧИ.
Никой не обръща внимание на БЕЛИЯ ЛЪВ. Той вдига глобуса над
главата си.

БЕЛИЯТ ЛЪВ (ПРОДЪЛЖАВА)

Дами и господа, какво става?!

КОЛАЖ /смяна на политическото време/

КАМИОН - импровизирана сцена. ЛИА пее пред БЪЛГАРСКИ
ВОЙНИЦИ...

ПЛОЩАДЪТ. ЛИА със забрадка и в одежди, наподобяващи руска
премяна, пее "Вдоль по улице метелица метет!" пред РУСКИ
ВОЙНИЦИ.

През площадът минават забързани с куфари Леон Алфаса и Давид
Ешкеназе.

БЕЛИЯТ ЛЪВ (ПРОДЪЛЖАВА)

Дами и господа, нашите евреи не
заминаха в лагерите на Хитлер. Те се
завърщат по родните си места.

Те го поздравяват и му правят знак с ръка да мълчи.

БЕЛИЯТ ЛЪВ (ПРОДЪЛЖАВА)

Да посрешнем нашите джазмени - Леон
Алфаса и Давид Ешканазе. Те са отново
тук. Да ги приветваме!

Минувачите, всеки с грижите си, не му обръщат внимание. Само
МАЛКИЯТ ЕДВАРД се заслушва в новината.

Песента завършва... Бурни аплодисменти. Някой казва нещо на
ухото на ЛИА... Тя бързо напуска сцената. Пийнал РУСКИ ОФИЦЕР
я пресреща.

РУСКИ ОФИЦЕР

Девочка вы куда?...

ЛИА, развълнувана се опитва да се измъкне.

(ПРОДЪЛЖАВА)

РУСКИ ОФИЦЕР (ПРОДЪЛЖАВА)
 Вы не любите русского солдата!?

ЛИА
 Люблю, дарагой... Очень люблю!

И ЛИА го подминава.

1) ФАЙТОН. Натоварен с куфари. АЛФАСА И ЕШКЕНАЗЕ, завързват калъфите с музикални инструменти. Работят трескаво. Качват се.

2) ЛИА спира. Сълзи обливат лицето ѝ. Опитва се да се скрие... ЕШКЕНАЗЕ я вижда, побутва АЛФАСА... Файтонът тръгва. АЛФАСА скача. Идва при нея... Гледат се...

ЛИА
 Как можа!?

АЛФАСА
 Трябва да замина. Събираме се в
 Истанбул. От там Палестина, Америка...
 Или където нашата музика ще се слуша.

ЛИА поклаща само глава.

АЛФАСА (ПРОДЪЛЖАВА)
 Чух... Съжалявам...

3) Лицето на ЛИА става сериозно.

ЛИА
 Не съжалявай! Аз го магнах.

АЛФАСА
 Лъжеш ме!

ЛИА
 Никога не съм те лъгала!

АЛФАСА
 А, аз винаги съм те обичал!

ЛИА псочва файтона.

(ПРОДЪЛЖАВА)

35 ПРОДЪЛЖАВА:

35

ЛИА
Закъсняваш!

АЛФАСА
Написах ти писмо.

4)Понечва да тръгне... После се връща и силно я прегръща.

ЛИА
Сбогом!

Тя се обръща и тръгва. Неовладяни сълзи бликват в очите ѝ.

5)Неделеч от тях ТЕДИ БРАУН ги наблюдава.

36 **ИНТ. АРХИВЪТ НА ДС - ДЕН**

36

1)ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД прелиства страници...

КОЛАЖ/смяна на политическо време/ . Една след друга се сменят публиката и обстановката - младежка, мъже с червени ленти и каскети, в заведение, където се забелязват английски и американски офицери от мисиите, както и изискани господа в черни костюми.

37 **ЕКСТ. СОФИЯ/1947Г./ УЛИЦА - ДЕН**

37

1)Джип на американската мисия в България.

2)ЛИА, изправена в него, пее американска песен.

3)Хората по улиците гледат стъписани.

38 **ЕКСТ.ПЛОЩАДЪТ - УТРО.**

38

1)Двама МИЛИЦИОНЕРИ водят ЛИА.

2)От площадната трибуна се чува гласът на БЕЛИЯТ ЛЪВ.

БЕЛИЯТ ЛЪВ
... Да живее Израел! Най новата
държава в божия свят!... Дами и
господа, българи... Спасители.
Човеколюбци. Радвайте се! Нашите евреи
вече си имат нов дом... А старите им
остават за нас работниците и селяните
/запява Хава нагила/... И
банките, заводите и те...

(ОЩЕ)

(ПРОДЪЛЖАВА)

БЕЛИЯТ ЛЪВ (ПРОДЪЛЖАВА)

Всичко е народно! Дами и господа, от
днес няма дами и господа... Всички сме
ругари./вижда Лиа/ Дами, господа,
вижте...Пардон!

3) ЛИА и нейните придружители пресичат площада...

БЕЛИЯТ ЛЪВ (ПРОДЪЛЖАВА)

...Другари, скъпи явни и тайни
агенти... Пардон милиционери, та това
е музата на Аполон, другарката Лиа
Иванова. Да ѝ се поклоним!

4) Той се покланя... Двама ЦИВИЛНИ АГЕНТИ го смъкват от
трибуната.

5) ЛИА се отскубва от придружителите си и се спуска към
БЕЛИЯТ ЛЪВ... Но те бързо я хващат.

ЛИА

(крещи)

Оставете го!... Той е луд. Има
свидетелство.

6) БЕЛИЯТ ЛЪВ...

БЕЛИЯТ ЛЪВ

Имам свидетелство от Сорбоната,
шизофрения гравис... Аз съм вече
другарят Бял лъв. Моля, моля.../вади
свидетелството/... Вие можете ли да
четете?!

7) ЦИВИЛНИТЕ АГЕНТИ бързо го набутват в черна лека кола...

8) ЛИА безпомощно се обръща към другите... После запява с хъс
революционната песен "Вятър ечи балкан стене"...

1) ...ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД неочаквано стоварва юмрук върху
страниците на досието...

ГЛАСЪТ НА ВЪЗРАСТНИЯ ЕДВАРД

Занимавала се е с проституция,
сводничество, разболявала се... Каква
гадост, Господи!

2) Той разлиства няколко пожълтели страници.

(ПРОДЪЛЖАВА)

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД
...Госпожо, знам я от дете. И тридесет
години съм живял с тази жена. Каква е
тази помия, която е излята тука?

ЖЕНАТА ОТ ЧИТАЛНЯТА
Господин Казасян... Успокойте се...

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД показва дневника на Лиа...

3) ЖЕНАТА ОТ ЧИТАЛНЯТА разтревожена тръгва към него.

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД
...Ето истината за Лиа, тук в дневник
й... Това е тя, а не това, което разни
нагаждачи са драскали...

4) Взима и размахва досието... Прелиства го нервно. Изпадат
снимки... Гледа ги.

3) ЛИА поставя дрехи в малко мукавено куфарче.

ГЛАСЪТ НА ВЪЗРАСТНИЯ ЕДВАРД
„...Дирекцията на народната милиция
криминален отдел /„Заповед № 698, гр.
София 4 юни 1948 г“/... ходила е из
цяла България с леки коли, с разни
мъже и жени чужденци - от легациите...

Затваря го. Тръгва.

ГЛАСЪТ НА ВЪЗРАСТНИЯ ЕДВАРД
(ПРОДЪЛЖАВА)
...в София и кореспонденти предимно на
фашистки вестници... из хайлайфните
среди, където носи разврат и
поквара...”

1) Местата в купето са запълнени с девойки за превъзпитание.
2) ЛИА замислена гледа през прозореца.
3) Двама милиционери седят до вратата.

(ПРОДЪЛЖАВА)

41 ПРОДЪЛЖАВА:

41

ГЛАСЪТ НА ВЪЗРАСТНИЯ ЕДВАРД
*„...Представлява опасност за
 общественото спокойствие, вследствие
 на което и на основание чл. 53, във
 връзка с чл.54 от Закона за народната
 милиция, ЗАПОВЯДВАМ - да бъде
 настанена в ТВО село Ножарево,
 Тутраканско.“*

42 **ЕКСТ. КАМИОН/40-ТЕ ГОД./- ДЕН**

42

1)Камион влиза през голяма порта с надпис „Трудово -
 възпитателно общежитие /ТВО/“.

На сградата надпис -"ОТ ВСИЧКИ ЧУЖДИ ЕЗИЦИ ЗА НАС НАЙ-ВАЖЕН Е
 РУСКИ И ЕСПЕРАНТО"

43 **ЕКСТ. ТВО - НОЖАРЕВО/1948 Г./ ДВОР - ПРИВЕЧЕР**

43

ПРИЕМАНЕТО НА ЛАГЕРИСТИТЕ

1)Новопристигналите ЛАГЕРИСТИ /питомки/ са строени на плаца.

2)Пред тях се движи СТАРША ВЪЗПИТАТЕЛКА с направленията на
 лагеристите. Спира пред една от лагеристките. Чете.

СТАРШАТА ВЪЗПИТАТЕЛКА
 Проститутка?

ЛЕКАТА ЖЕНА
 Нали знаеш какъв е животът...

СТАРШАТА ВЪЗПИТАТЕЛКА прави знак с глава да отива наляво.

3)Спира пред ЛИА. Взира се в нея.

СТАРШАТА ВЪЗПИТАТЕЛКА
 А ти?

ЛИА
 Аз... Още не съм, но може и да стана.

4)СТАРШАТА ВЪЗПИТАТЕЛКА я поглежда удивено...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)
 ...Пея. С микрофон.

СТАРШАТА ВЪЗПИТАТЕЛКА
 Значи това си ти... Упадъчни песни, а?

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА

Не. Американски джаз.

5) СТАРШАТА ВЪЗПИТАТЕЛКА, продължително я гледа.

6) Появява се НАЧАЛНИКЪТ НА ТВО. Чува се команда: „Мирно!“

Всички опват ръце.

7) НАЧАЛНИКЪТ НА ТВО бавно върви пред редицата... Спира пред ПИТОМКА 327. Дълго я гледа.

8) ЛИЯ улавя похотливия му поглед...

9) НАЧАЛНИКЪТ НА ТВО се обръща към ЛИЯ...

10) ЛИА го гледа право в очите.

11) ТОЙ тръгва.

ПИТОМКА НОМЕР 327

Како, скрий го!

12) ПИТОМКА НОМЕР 327 изважда от пазвата си малко петленце, свилю глава под крило, и го подава.

ПИТОМКА НОМЕР 327

/РАЗТРЕВОЖЕНО/

Като се събуди, слагаш му главата под мишница, заляляваш го... И заспива.

Бързо!

ЛИА го скрива под мишницата си...

13) СТАРШАТА ВЪЗПИТАТЕЛКА застава пред ПИТОМКА НОМЕР 327.

СТАРШАТА ВЪЗПИТАТЕЛКА

Отиди да полееш цветята в канцеларията.

14) ПИТОМКА НОМЕР 327 се обръща към ЛИА... Очите ѝ се навлажняват. Тръгва.

ПИТОМКА от втората редица подшушва на ЛИА.

ПИТОМКА ОТ ВТОРАТА РЕДИЦА

Поливат, поливат... И като им се насити ги праща в черната рота...

Свинарника.

КОРИДОРЪТ

- 1) ЛИА излиза от тоалетната /клозет/ с кофа с вода и парцал.
- 2) СТАРШАТА ВЪЗПИТАТЕЛКА, пристъпвайки тихичко, минава по коридора.
- 3) СТАРШАТА ВЪЗПИТАТЕЛКА стои пред вратата на директора на общежитието... В дълбочина се виждат други ПИТОМКИ, които мият прозорци.
- 4) ЛИА започва да мие пода на коридора. Чува се плач. Старшата възпитателка я няма. Явно е влязла...

КАНЦЕЛАРИЯТА.

- 5) ЛИА тръгва към нея... Вратата е откrehната. Наднича... КАНЦЕЛАРИЯТА, отрупана с всевъзможни цветя, прилича по скоро на оранжерия, отколкото на канцелария...
- 6) На вътрешната врата, широко отворена, стои силуетът на СТАРШАТА ВЪЗПИТАТЕЛКА. В дълбочина НАЧАЛНИКЪТ НА ТВО, запретнал престилката през главата на ПИТОМКА 327 /прави секс с нея/...
- 7) ТОЙ вижда ЛИА, гледа я, и продължава... Тя ошашавена от видяното, бързо се отдалечава. Една ръка я хваща за рамото и рязко я обръща.

СТАРШАТА ВЪЗПИТАТЕЛКА

(през сълзи)

Това е мъжа ми. Ако гъкнеш някъде...!

- 8) ЛИА я гледа право в очите...

КОЛАЖ /Чува се музика/.

Каменен път. Лия и питомките чукат камъни за настилка.

Залез. Питомките, уморени, с инструменти на рамо се прибират от работа. ЛИЯ носи огромен чук.

СПАЛНО ПОМЕЩЕНИЕ

- 1) Изгасва лампа. Помещението потъва в мрак. ПИТОМКИТЕ са опнали изморените си тела върху сламените нарове...

(ПРОДЪЛЖАВА)

2) ПИТОМКА - 327 е гушнала ПЕТЛЕТО и спи. ПЕТЛЕТО измъква главата под крилото си... Отърсва се. Тръгва. Спира до лицето на ЛИА. Тя отваря очи. Надига се. Усмихва му се...

ЛИА

Мъжленцето ни!

В притаената тишина смълчаните момичета са потънали в ням разговор с мислите си. ЛИА запява... Стара българска песен. Тихо се носи нейният ласкав глас. Петленцето тръгва между леглата. Качва се при едно от момичетата... Спира. Гледа ги...

3) ЕДНА ОТ ПИТОМКИТЕ едва забележимо му се усмихва... И отново потъва в мислите си... Гласът на ЛИА става по-топъл, не глас, а топъл галещ дъх.

Никой не помръдва, за да не прекъсне това приказно очарование. Само ПЕТЛЕТО от време на време тихо се обажда...

Едни ръце го взимат... Поставят главата под крилата му... Полюшват го... Петленцето заспива. Завиват го.

Канцеларията е отрупана с всевъзможни цветя. НАЧАЛНИКЪТ, надвесен над порцеланов леген, се мие...

ЛИА стои до вратата с каменно лице.

ЛИА

Изпратиха ме да поля цветята...

НАЧАЛНИКЪТ се изправя... Поглежда я.

НАЧАЛНИКЪТ

(с фалшива вежливост)

Би ли ми подала кърпата?

ЛИА я взима и му я поднася... Той се бърше и я гледа...

НАЧАЛНИКЪТ (ПРОДЪЛЖАВА)

Ами полей ги...

ЛИА взима легена и тръгва за чиста вода...

НАЧАЛНИКЪТ (ПРОДЪЛЖАВА)

Къде!?

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА спира. Обръща се. Гледа го.

НАЧАЛНИКЪТ (ПРОДЪЛЖАВА)
Моята вода добре им понася.

ЛИА започва да полива цветята.

НАЧАЛНИКЪТ (ПРОДЪЛЖАВА)
Красиви са, нали?

ТЯ не отговаря. Началникът се лепва зад нея...

НАЧАЛНИКЪТ (ПРОДЪЛЖАВА)
Ще даваме дипломи на първите
превъзпитани...

ЛИА, спира за миг...

НАЧАЛНИКЪТ (ПРОДЪЛЖАВА)
...Какво ще кажеш, ако ти спретнеш
малка музикална програмка...

ЛИА
Да пея!?

ТОЙ започва да я опипва... ЛИЯ спира да полива.

НАЧАЛНИКЪТ
Да. Мешенко... Нашему и
интернационално.

ЛИА
Не! Заради тях съм тук...

НАЧАЛНИКЪТ
Ще дойдат другари от най-горе, чужди
кореспонденти, да видят как ви
превъзпитаваме....

ЛИА
А, на какъв език...?

НАЧАЛНИКЪТ
На какъвто искаш... Руски,
есперанто...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ТОЙ започва да я целува...

ЛИА

Да не би да съм превъзпитана?

НАЧАЛНИКЪТ

Ах, ти хитруша... Това другарите ще
кажат, но аз предлагам.

НАЛНИКЪТ направо я награбва... ЛИА потрепва, като след гъдел
и "изтървава" порцелановия леген... ТОЙ с трясък се
разпилява.

ЛИА /НЕВИННО/

Ама, гъдел ме е!

На вратата веднага се показват две от питомките, едната е
номер 327... Ужасени те слагат ръка пред устните си...
НАЧАЛНИКЪТ разгащен гледа объркано.

ПИТОМКА

За цветята... Пратиха ни...

ЛИА съзаклятнически им намира.

ЛИА

Току що, другарят началник, каза, че
всички поливачки сме превъзпитани и
даже дипломи ще получим.../към
началника/ Нали тъй!

Лицето на НАЧАЛНИКЪТ се спихва...

46 **ИНТ. ТВО - НОЖАРЕВО/1948Г/. СПАЛНО ПОМЕЩЕНИЕ - СУТРИН** 46

Две ръце, хващат петлето...

47 **ЕКСТ. ТВО - НОЖАРЕВО /1948Г/ ДВОР - ДЕН** 47

1) ЧУЖДИ КОРЕСПОНДЕНТИ и представители на съюзническите мисии
гледат леко озадачени./Превежда се на есперанто/ Отделно
преводачки го превеждат на гостите на английски, френски и
др./

ГЛАСЪТ НА МИНИСТЪРА

Е, поотпуснала се е. Разгулен живот...
Но чрез труда се е превъзпитала.

(ПРОДЪЛЖАВА)

ПИТОМКА 327 /облечена като булка / стои и кима за потвърждение...

3)ЛИА, забрадена с кърпа, стои до момичетата за нейната програма, облечени като матрьошки.

МИНИСТЪРЪТ

Тя вече е нов човек. Социалистически
гражданин. Честито!

МИНИСТЪРЪТ ѝ подава диплом за успешно превъзпитание...

НАЧАЛНИКЪТ НА ТВО

А сега. Местен обичай! Сватбено хоро.

НАЧАЛНИКЪТ НА ТВО дава знак... ОРКЕСТЪРЪТ засвирва...

7) Чува се весело подвикване "Ии-и...Иха -ха, ха!". СТАРШАТА ВЪЗПИТАТЕЛКА, облечена в парадна милиционерска униформа, повежда хоро от ПИТОМКИ, облечени в бригадирски дрехи /къси дочени панталонки и рубажка/. В ръката си държи байрак, а на върха е поставена петльова глава.

Лицето на ЛИА се стяга... Слага си ръката да не извика, познава петлецоето... Обръща се към ПИТОМКА 327...

8) В този момент МЛАДШАТА ВЪЗПИТАТЕЛКА подава на питомка погачата за кума, „украсена“ със свареното петле... Тя втрещено го гледа.

МЛАДШАТА ВЪЗПИТАТЕЛКА

...Поднеси я на министъра. Такъв е
обичая!...

9) ПИТОМКА 327 тревожно поглежда към знамето...

10) Петльовата глава на байрака подскача в ритъм.

11) Очите ѝ широко се отварят. Със злоба гледа СТАРШАТА ВЪЗПИТАТЕЛКА. Погачата със свареното петле се плъосват в краката на министъра. ПИТОМКА 327 изкрещява... И се спуска към старшата възпитателка... ЛИЯ я пресреща и я взима в прегръдките си. Успокоява я. Музиката спира...

Настъпва суматоха. Управата се опитва да прикрие възникналия инцидент. Изнасят ПИТОМКА 327... Министърът тръгва към гостите...

(ПРОДЪЛЖАВА)

11)ЛИА изведнъж запява... /„Сулико“- любимата песен на Сталин/. МАТРЬОШКИТЕ започват да танцуват...

12)МИНИСТЪРЪТ спира... Обръща се. Заслушва се.

13)ЛИА е вперила поглед в него и пее. /Това е „вик“ за помощ./ МИНИСТЪРЪТ слуша един миг, понечва да тръгне...

14) МИНИСТЪРЪТ се връща. Спира до китариста.

МИНИСТЪРЪТ

Може ли... /взима китарата/ "Сулико" е любимата песен на другаря Сталин. На едно съвещание на Коминтерна, когато му я изпяха, видях как очите му се насълзиха...

15) МИНИСТЪРЪТ дава такт... Музикантите подеват след него.

16) Чуждестранните гости, отначало объркани, сега с любопитство гледат.

17)ЛИА запява... МИНИСТЪРЪТ се доближава до ЛИА и се включва в песента. ЛИА започва да я пее на есперанто... МИНИСТЪРЪТ, леко смутен, продължава на руски. Изведнъж завалява дъжд. МИНИСТЪРЪТ не му обръща внимание и още по-възбудено свири и пее... Някой поставя над главите им жълто чадърче.

1)Последните лъчи се плъзват по течението на Дунав и хвърлят мека топла светлина.

2) Силует на РАЗГОЛЕНА ЛАГЕРИСТКА, която пълни количка с вода от реката. После я вкарва навътре от брега, където под друга количка е напален огън. Няколко разсъблечени ПИТОМКИ с консервени кутии, гребат от водата и се мият. Между тях е и ЛИА.

Изведнъж се чуват изстрели от автомат. Куршумите плющат по водата.

4)ПИТОМКИТЕ побягват... Лия обръща количките... Огънят цвърчи и гъста пара се издига нагоре. Нови изстрели...

5)В реката плува дънер от топола и куршумите плющат около него.

6)ЛИЯ догонва ПИТОМКИТЕ... Скриват се в гъсталаците.

- 7) Дървото по течението се изравнява с тях. Виждат се две човешки ръце, от китките нагоре, които се държат за него.
- 8) ПИТОМКИТЕ с широко отворени очи следят приближаващия се дънер.
- 9) Изстрелите не спират. Тополовият ствол продължава надолу по реката.
- 10) Изведнъж от облака пара излиза силует на ВОЙНИК.
- 11) ПИТОМКИТЕ го гледат ужасени...
- 12) МИЛИЦИОНЕРЪТ ги вижда, поглежда към отдалечаващия се дънер, колебае се за миг и тръгва към тях...
- 13) ДРУГИТЕ побягват полуголи. ЛИА остава в крачка.
- 14) Ръката на беглеца отново се появява над дървения труп и се хваща здраво за него.
- 15) ЛИА не смее да мръдне... Ужас се изписва в очите ѝ.
- 16) ВОЙНИЧЕТО идва към нея... ЛИА се прикрива с риза.
- 17) ЛИА, притаила дъх, стои... ВОЙНИЧЕТО, младо момче, спира пред нея. ЛИА го гледа...
- 18) Погледът му става плах и неуверен... Ръцете му треперят...
- 19) ЛИА отваря широко очи, преглъща... ТЯ не го изпуска от очи.
- 20) ВОЙНИЧЕТО поруменява... Стои и не мърда... Чува се далечно изписване на вода...
- 21) През ВОЙНИЧЕТО ЛИА вижда БЕГЛЕЦА, който се бори с дънера... ЛИА взима ръката му и я поставя на гърдите си...

ЛИА

...Не съм била с мъж... Не помня от
кога. Моля те!

- 22) ВОЙНИЧЕТО треперещо се нахвърля...

49

ИНТ. ТВО - СВИНАРНИК- ДЕН

49

1)Полуголите МОМИЧЕТА, защитно нацапали се с кал от свинарника, гледат уплашено...

2)На вратата е ЛИА. В ръцете си държи дрехите на момичетата. Хвърля им ги. Тръгва.

50

ЕКСТ. ТВО - НОЖАРЕВО/1949Г./ДВОРЪТ - ДЕН

50

1)ПИТОМКИТЕ са построени в две редици.

НАЧАЛНИКЪТ НА ТВО
...Питам за последен път, коя
курветина е прелъстителката!?

2)ЛИА стои ни жива, ни умряла...

3)Недалеч от тях е изправено младото войниче със завързани ръце отзад... Пред него, отделение войници с пушки при нозе.

НАЧАЛНИКЪТ НА ТВО (ПРОДЪЛЖАВА)
...Добре! На нейната съвест ще тежат
един избягал изменник на родината и
редник Панайотов...

4) Отваря папка и започва да чете...

НОВИЯТ НАЧАЛНИК НА ТВО
...Военният съд на Народна
република...на основание чл... Осъжда
лицето...на смърт чрез разстрел.
Наказанието да бъде изпълнено на място
за назидание на останалите войници,
служители и лагеристи.

5)ЛИА стои с каменно лице... Тя не вярва, приема го като театър.

ЧУВА СЕ КОМАНДА
Пушки за-а...СТРЕЛБА!

6)ДВЕТЕ питомки от черната рота с ужас я поглеждат...

Едната от тях не издържа и извиква:

ПИТОМКАТА ОТ ЧЕРНАТА РОТА
Аз ще кажа!

(ПРОДЪЛЖАВА)

7) НАЧЛНИКЪТ на ТВУ я изглежда строго... Клати отрицателно глава...

НАЧЛНИКЪТ НА ТВУ

Късно е!

И дава знак за стрелба на офицера...

8) Ужас се изписва по лицето на ЛИА...

ЛИА

Аз бях!

ЧУВА СЕ КОМАНДА

ОГЪН!

ЛИА затваря очи... Закрива с ръце ушите си...

Изтрели. Женски писък... Настъпва тишина...

ЛИА отваря бавно очи...

9) Войникът се е свлякъл до стената... Миг след това се размръдва. Бавно се надига... Разтръсва глава...

10) Всички го гледат с притаен дъх...

НАЧЛНИКЪТ НА ТВУ

Аа-а-а... Повярвахте, а!? Повярвахте,
че заради една шунда ще разстрелям
един български войник!... А!?

11) Чува се неистов вик и рев. ВОЙНИЧЕТО обезумяло от изживяната си смърт, като подплашено животно се изправя, крещи и бяга по плаца...

НОВИЯТ НАЧАЛНИКЪТ НА ТВУ

Видяхте ли какво стана!?... Курви с
курви...!

1) ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД избърсва с ръка изпотеното си лице. Една спонтанна въздишка излиза от гърлото му.

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД

Майката си трака!

52 ЕКСТ. ТВО-НОЖАРЕВО /1948Г/. ЦЕНТРАЛЕН ВХОД. РЕКА 52
ДУНАВ - ДЕН

1)ЛИА спретнато облечена, с куфарчета в ръка, излиза от лагера.

53 ИНТ. ВЛАК КУПЕ - ДЕН 53

1)ЛИА е в празно купе до прозореца... Заспива.

2)Чува се конски тропот... ЛИЯ се сепва и отваря очи.

3)Срещу нея познато лице, имитира с уста конски галоп.

ТЕДИ БРАУН
 Позна ли ме!?

4)ЛИА гледа стреснато.

5)ТЕДИ БРАУН увеличава "темпото", размахва с ръка въображаема сабя и крещи "ВПЕРЬОД!"

ЛИА
 Гари Купър...!? Опипвача.

ТЕДИ БРАУН
 Пак не позна! Чапаев... Революционера!

ЛИА
 Аа - а... Сменил си жанра.

ТЕДИ БРАУН нарязва ябълка...

ТЕДИ БРАУН
 Обичам киното. Мога по цял ден да гледам филми... Но трябва и да се яде.

Подава й резенче, набодено на джобно ножче.

ТЕДИ БРАУН (ПРОДЪЛЖАВА)
 Заповядай, да се освежиш!

ЛИА се пресяга и взима резенчето...

Изяжда го набързо.

(ПРОДЪЛЖАВА)

ТЕДИ БРАУН (ПРОДЪЛЖАВА)
А за Чапаев и Петка, знаеш ли...

ЛИА
Моля те, остави ме да поспя!

ДЕВОЙКАТА ЛИА се обляга и затваря очи.

6) ТЕДИ БРАУН също се изтяга и задрямва.

Чува се гласът на кондуктора - „Гара София“.

7) ЛИА се събужда. Протяга се.

8) Над нея е ТЕДИ БРАУН.

ТЕДИ БРАУН
Ще трябва да дойдете с мен.

9) ЛИА го поглежда смръщено.

10) Той вади карта на ДС.

11) Очите на ЛИА широко се отварят... Не може да повярва.

**ИНТ. СОФИЯ /1949Г./ КЪЩАТА НА АЛФАСА./ЯВОЧНА
КВАРТИРА/ - ДЕН**

1) ЛИА и агентът ТЕДИ БРАУН влизат в двора. На ЛИА краката ѝ се подкосяват...

ЛИА
Къде ме водиш?

ТЕДИ БРАУН не отговаря... /Входна врата с надпис "ДЕТСКА
ЗАНИМАЛНЯ". Виси картон с надпис - "САНИТАРЕН ПОЛУДЕН"/.

2) ЛИА обхкано гледа. После забързано изкачва стълбите...

ТЕДИ БРАУН почуква и отваря вратата... Лиля оглежда, търси...
Тя очаква, колкото и да не ѝ се вярва, че ще срещне Алфаса.

3) В едно от креслата се е настанил човек прехвърлил
четиридесетте. /Маса с бутилка уиски, бутилки със сода, чаши.
А до нея разходен ордер за "работна почерпка".../

ЛИА се вглежда в непознатия...

4) Офицерът от ДС /ЧОВЕКЪТ ОТ ДС/ се изправя и любезно подава ръка на ЛИА.

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС

Заповядайте, другарко Иванова. Знаем,
че ви е познат този дом... Но
времената се менят. Сега той е за
нашите деца.

ТОЙ ѝ посочва едно от креслата...

5) ЛИА сяда. На стената виси портрета на малкия АЛФАСА с
неговата майка... В единия ъгъл на хола са струпани детски
столчета и масички.

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС (ПРОДЪЛЖАВА)

В случая ще я използваме за държавни
дела... Цигара?

ЛИА

Благодаря./отказва/

Агентът ТЕДИ БРУН ехидно се усмихва и излиза.

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС

Другарко Иванова, не случайно ви водим
тук, както и вашето изпращане в ТВО не
беше случайно...

ЛИА стреснато гледа.

ЛИА

Какво...!?

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС

Знаем, че сте голяма актриса... Но все
пак... Обстоятелствата налагаха да не
ви го казваме... За сигурност.

През главата на ЛИА минава поток от мисли...

ЛИА

(объркано)

Как така... И защо трябваше да
преживея всичко това!?

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС

Важно беше Запада да види, как от
прогнилата буржоазна интелигенция
създаваме нова социалистическа
интелигенция. Справихте се блестящо.
Поздравявам Ви.

ЛИЯ стои един миг безмълвна.

ЛИА

Боже Господи! И беглеца, които го...

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС

Господ не знам да има. Другото е
тайна. Но има Родина. Вие сте човек
патриот, обичате отечеството...
Предстои ни битка... Ето защо ние се
нуждаем от предани хора за борбата...

ЛИА

Вижте какво, другарю, аз не се боря,
аз пея. Това е, което мога да правя.

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС

Не бързайте!... Ние не искаме сега да
решите. Все пак едно уиски? Служебно
е./и посочва разходния ордер/

4) ДЕВОЙКАТА ЛИА го гледа, без да му отговори.

5) ЧОВЕКЪТ ОТ ДС поставя куфарче на масата.

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС (ПРОДЪЛЖАВА)

Добре. Ще го отворим някой друг път...

Той прибира бутилката, ордера за почерпката и затваря
куфарчето. Застава до портрета на малкия Алфаса и майка му.

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС (ПРОДЪЛЖАВА)

Тръгна си без дори да си вземе и
семеината снимка... Неблагодарни хора
са евреите. Ти ги спасяваш, а те и
едно мерси даже не казват. А какво ще
кажете ако ви пуснем да го потърсите?
Париж, Америка... Нали първата любов
ръжда не хваща. А?

ЛИА мълчи.

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС (ПРОДЪЛЖАВА)

Нали?

ЛИА

Да. Не хваща. Но няма да го потърся!

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС се обръща, поклаща глава и допълва:

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС

...Другарят министър ще остане много разочарован!... Но за съжаление, той премина на друга работа.

6) Тревога се изписва на лицето на ЛИА...

ЛИА

Нали ме превъзпитахте?

Човекът от ДС я гледа сериозно един миг.

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС

Момиче, ти не разбираш какво време е дошло. Свободна си.

1) ЖЕНАТА ОТ ЧИТАЛНЯТА поставя пред ВЪЗРАСТНИЯ ЕДВАРД още две папки. На първата пише - „Лиан Иванова. Досие №...Агент - НЕРИ“

2) ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД изтръпва...

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД

Какво...

Поглежда към ЖЕНАТА ОТ ЧИТАЛНИЯТА. Отново забива поглед в надписа... Повдига глава. Пребледнява.

3) ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД стои безпомощен... На лицето му е замряла изненада.

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД

(ПРОДЪЛЖАВА)

(на себе си)

Ти, агент!? ...Гадост! Гадост!...

Гадост!

(ПРОДЪЛЖАВА)

4) По лицето на ВЪЗРАСТНИЯ ЕДВАРД се появява болка. Страх. Посяга към досието на „Агент...” Прелиства го.

5) НАДПИС „...Предлагам – да бъде завербувана на компроматна основа. Офицер на МВР....”

6) ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД попада на собственоръчно написана автобиография от Лиа. Чете съсредоточено...

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД
(ПРОДЪЛЖАВА)

Боже... Само това не!

1) Заведението е празно. В дъното седи МЪЖ В ГРЪБ към бара. На другият край на заведението седи ЛИА, потънала в мислите си. Пепелникът е пълен с недопушени цигари. Недопита чаша... Лиа вдига ръка и барабанейки с пръсти си оправя косата. На бара младо момче /БАРМАНЧЕТО/ чака, за да затвори заведението...

2) ЛИА става, залитайки, и отива до бара.

БАРМАНЧЕТО
Сметката ви е оправена...

3) ТЯ дълго го гледа...

ЛИА
Харесваш ли ме?

4) БАРМАНЧЕТО притеснен преглъща...

БАРМАНЧЕТО
Харесвам как си оправяш косата.

ТОЙ си вдига ръката, барабанейки с пръсти по челото, си оправя косата...

5) ЛИА се опитва да го повтори. Прави го доста непохватно...

БАРМАНЧЕТО се усмихва...

ЛИА
Не мога да бъда сама. Какво ще кажеш...

БАРМАНЧЕТО свива устни...

(ПРОДЪЛЖАВА)

БАРМАНЧЕТО

Ако ти се врътка, не си познала!

ЛИЯ му удря шамар. Барманчето спокойно я гледа.

БАРМАНЧЕТО (ПРОДЪЛЖАВА)

Не обичам да ме свалят.

6) ЛИЯ стои един миг. Оглежда се.

ЛИА

Извинявай!

Хваща го за ръката.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Трябва да ми помогнеш!...

БАРМАНЧЕТО недоверчиво я гледа.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

(Тихо)

...Да се изкопча от тях!

7) И посочва с поглед МЪЖЪТ В ГРЪБ.

1) Двамата лежат завити, облечени. БАРМАНЧЕТО неспокойно се върти...

ЛИА

Измъчваш ли се?

БАРМАНЧЕТО дълбоко въздъхва...

БАРМАНЧЕТО

Не съвсем.

ДЕВОЙКАТА ЛИА го гледа с благодарност.

ЛИА

...Гледай на мен като на проститутка след работа. И ще ти олекне.

БАРМАНЧЕТО кима с глава... И двамата се обръщат с гръб един към друг.

58

ИНТ. СОФИЯ /1949Г./ СТАЯТА НА ЛИА - УТРО

58

1) В стаята нахлуват ДВЕ МИЛИЦИОНЕРКИ, а след тях СЪСЕДКАТА НА ЛИА, която се опитва да ги спре.

2) БАРМАНЧЕТО се надига от леглото... ЛИА продължава да спи.

ТОЙ я побутва... ТЯ, без да отваря очи, казва:

ЛИА

Годеникът ми... Запознайте се.

БАРМАНЧЕТО

Другата седмица ще се оженим.

В сянката на вратата се вижда силует на мъжка фигура. Лия се опитва да го разпознае...

ГЛАСЪТ НА ТЕДИ БРУН

Вземи си куфарчето! ...Хайде!

60

Той се обръща и тръгва.

60

59

ИНТ. СОФИЯ/МАРТ 1950Г. ЯВОЧНА КВАРТИРА /КЪЩАТА НА АЛФАСА/- ДЕН

59

1) Маса с мастилница и писалка. На друга детска маса е поставено куфарчето. ЛИЯ е застнала пред тях.

2) В рамката на прозореца стои в гръб ЧОВЕКЪТ от ДС и пуши.

3) Лицето на ЛИЯ е изтощено от умора. Очите ѝ са широко отворени. Погледът ѝ е замръзнал.

4) На мястото на снимката на малкия Алфаса и майка му, е поставена снимка на ЛИЯ и АЛФАСА, които гледат в обектива.

5) ЛИЯ е впила поглед в снимката... Вглежда се в очите на Алфаса. Има чувството, че ѝ той я гледа. Поглежда към...

6) Куфара... Мастилницата и писалката.

7) ЧОВЕКЪТ ОТ ДС я очаква да направи своя избор...

8) ЛИА тръгва към масата с куфара... После рязко се обръща...

(ПРОДЪЛЖАВА)

9) ЛИА пише върху кариран лист. ЧОВЕКЪТ ОТ ДС, с мартеница, обикаля между поставените детски масички и чете първата страница... Спира.

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС

...И това не става. Не става... Учител и ученичка... Стои като романтична история "учител - ученичка". Трябва да си...

(запъва се)

ЛИА

Каква трябва да съм?

ЧОВЕКЪТ ОТ ХОТЕЛА

Извинявай!... Трябва да има нещо развратно, нещо...

ЛИА

Курва!?

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС

(Ядосано)

Сама разбираш. Това е за твоята сигурност. Каквото и време да дойде... Курвата няма партийна принадлежност. Съгласна ли си?

10) ЛИА стои замислена.

ЛИА

И с колко мъже трябва да съм...?

ЧОВЕКЪТ ОТ ХОТЕЛА

Ами с доста... От 5 нагоре.

ЛИА

Висок критерий. Трима. И още един... Не става!

11)

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС

Виж какво, не се... За да ти имаме доверие трябва да има интимно откровение. Такава е практиката. /отива до пианото/ Тоя Алфонс /посочва фотографията/ не може да не те е обърнал върху пианото, например... Музикант - където му падне там... Свири.

(ОЩЕ)

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС (ПРОДЪЛЖАВА)

И колко пъти са те дефлорирали... В
дневника си писала, на 17 юли 41 г...
А "Агент 222"... донася, че си била
дефлорирана на седемнадесет години...
Лъжеш ме с цели 11 месеца... Е, как да
ти вярваме!?

12)

ЛИА

Не ви лъжа.

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС

Слушай, момиче... Това са фактите -
черно на бяло...

13)ТОЙ се нервира, отваря папката и показва... Вътре е
донесението от агент 222.

14)ЛИА гледа и не вярва... Поглежда към вратата, където е
ТЕДИ БРАУН.

ЛИА

Вярвате на фашистката полиция?

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС

Режимите се сменят. Но ние оставаме.

15)ЧОВЕКЪТ ОТ ДС затваря папката. Отваря бутилката с уиски...
Сипва си. Изпива го на един път. После напълва и двете чаши.
Лия поглежда към портрета ѝ с АЛФАСА.

ЛИА

Тогава диктувайте вашите факти...

16)И ЛИА скъсва написаните страници...

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС уплашен ги прибира.

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС

Грешка!... При нас нищо не се къса.
Листата ми се водят. Пишете! Бях
ученичка в 10 клас... Правила ли си
аборт от него?...

ЛИА мълчи. Той отива до портрета гледа Алфаса...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС (ПРОДЪЛЖАВА)
Правила ли е?

После се обръща към ЛИЯ.

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС (ПРОДЪЛЖАВА)
Правила си.

17)ЛИА взима писалката. Ръката на ЛИА пише... Един лист е изписан. Друг. ЛИА спира да пише.

ГЛАСЪТ НА ЧОВЕКЪТ ОТ ДС
На нов лист.../диктува/ Ако някъде
съобща да бъдат взети мерки спрямо
мен, каквито милицията намери за
добре." Подпиши се.

ЛИА безмълвно гледа..

ЧОВЕКЪТ ОТ ХОТЕЛА
Дата... 1-ви март 1950 г... Щях да
забравя...

Изважда мартеница и я закачва на ревера й.

ЧОВЕКЪТ ОТ ДС
Честита Баба Марта! Хубав ден, А?

18)На масата до изписаните листа стои пълната с уиски чаша за ЛИА. А до нея разходен ордер със сумата „за работна почерпка“ на името на Лиа Иванова. Тя се разписва и надига чашата... Една ръка сваля портрета от стената и го поставя в чантата-куфарче при бутилката с уиски.

ЛИА е пред иконата на Дева Мария.

ЛИА
Пресвета Дево, голям грях трябва да
сторя... Помогни ми!

ЛИА се навежда и тихо прошепва нещо... После се отдръпва.
Очите й широко се отварят.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)
Да му кажа!?

61

ИНТ. ПАТРИАРШИАТА. СОФИЯ/50-ТЕ ГОД./- ДЕН

61

ЛИА целува ръка на ПАТРИАРХА... Оглежда се, и тихо му казва:

ЛИА
Ваше Високопреосвещенство, трябва да
ви съблазня.

ПАТРИАРХЪТ я гледа спокойно.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)
Наредиха ми...

ЛИА му кима дискретно за потвърждение и поглежда към вратата.
Тя разкопчава блузата си... Разгърдва се...

Негово Високопреосвещенство отива до бюрото си, изважда
малка стара икона и я подава на ЛИА.

ПАТРИАРХЪТ
Объркана е твоята душа, чедо!... Моли
се! Дано ти помогне. /тихо/Благодаря
ти!

Топло ѝ се усмихва и изведнъж изкрещява:

ПАТРИАРХЪТ (ПРОДЪЛЖАВА)
Вън!

Вратата веднага се отваря. На нея се показва човекът, който е
въвел ЛИА...

ПАТРИАРХЪТ (ПРОДЪЛЖАВА)
Грешница! Ще се моля за теб! Веднага я
изведи.

62

ИНТ.СОФИЯ. МАНСАРДАТА

62

Ръцете на ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД са отпуснати върху клавиатурата.
Стои замислен. Вдига ги... Започва отново да свири...

63

ЕКСТ. СОФИЯ /1955 Г./ ОБУЩАРНИЦА - ДЕН

63

1) Плакат "Концерт на Джаза на младите". Между имената е и
това на ЕДВАРД КАЗАСЯН.

(ПРОДЪЛЖАВА)

2) МЛАДИЯТ ЕДВАРД наблюдава спрелите се младежи. Едно момиче се обръща познава го. МЛАДИЯТ ЕДВАРД самодоволно се усмихва... Чува се звук от удари с чукче.

3) На кълѣп за обувки е нахлузена мъжка обувка – трандафор. ОБУЩАРЯТ приковава метални налчета...

ГЛАСЪТ НА ОБУЩАРЯТ

Преди години изработих обувки,
истинска музикална кутия. Дадох ги на
едно момиче. Стана голяма певица... С
много танци да ги носиш.

После взима двете обувки. Удря ги една в друга...

1) ...Чува се метален звук от мъжка ритмична стъпка... МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД, вече студент, в чисто нов габардинен костюм, крачи наперено. Оглежда се.

2) Като че ли никой не забелязва неговото навлизане в площада.

3) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД пресича трамвайната линия. Вижда...

4) Срещу МЛАДЕЖА ЕДВАРД идват ЛИА ИВАНОВА /в началото на 30-те си години/ и една нейна приятелка – НЕРИ.

5) Обувката на ЕДВАРД се хлѣзва по релсата и той се просва на трамвайната линия.

ЧУВА СЕ ГЛАС

Кѣде гледаш бе, младежо?

5) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД бѣрзо се изправя. Оправя се. Усеща, че краката му се подкосяват. Габардиненият плат издайнически потрепва. Пред него е самата ЛИА ИВАНОВА.

ЛИА

...За комсомолско събрание ли си се
разбѣрзал?

6) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД се опитва да овладее краката си...

7) ЛИА забелязва потрепващия плат.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Удари ли си главата?

(ПРОДЪЛЖАВА)

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД за всеки случай опипва темето си...

НЕРИ

Вие ли ти се свят!?

ЛИА

Затвори си очите!

8) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД затваря очи...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Сега с пръста си пипни носа.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД си уцелва носа от първия път...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Няма ти нищо. Абе, момче, ти да не си глътна езика?

ЕДВАРД глупаво го показва...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Подковах си трандафорите и ...

ЛИА/СЪС СЪМНЕНИЕ/

Да тропкаш значи... Ама, ти да не си...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Арменец съм.

ЛИА поглежда към НЕРИ. Тя свива рамене...

НЕРИ

Те са големи душички, иначе са...
Мъже.

9) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД, объркан се върти от мисълта какво са си помислили за него...

ЛИА

А - оо, на какво си направил костюма си...

10) Чува се трамваен звън. ЛИА го прихваща и влизат в близкия безистен. Тя се опитва да изчисти изцапана част от самото му.

(ПРОДЪЛЖАВА)

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД
Днес го взех от шивача...

ЛИА
Скъсал си го.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД тревожно го оглежда...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД
(забързано)
Трябва да се преоблека...

НЕРИ
Той свири в „Джаза на младите“.
(представя ги)

ЛИА
(учудена)
Оо-о...!

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД
Днес е първият ми концерт...

ЛИА
Каниш ли ни?

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД
Да... Имам два билети.

Той бърка в джоба започва да търси... Не ги намира.

ЛИА
Не се притеснявай... По добре е да не
знаеш, че сме там.

Едвард поклаща глава и заднешком бързо тръгва... Чува се
трясък... Лиа притваря очи.

1) Сцена. Концерт на ДЖАЗА НА МЛАДИТЕ. На пианото е МЛАДЕЖЪТ
ЕДВАРД с шапка, под която се вижда бинтованата му глава. С
вдъхновение изпълнява соло номер. Краката му постепенно
започват да се движат в такт с ритъма на музиката.

(ПРОДЪЛЖАВА)

2)ЛИА е в залата. И тя в ритъм се поклаща.

3)МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД става, без да спира да свири. Танцува. ЛИА сияе от възторг. Поставя пръсти в устата си. Свири. Всички ръкопляскаат. МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД е във вихъра на степа. Сяда отново зад пианото. Краката му продължават да танцуват. Завесата е спусната. ЛИА се спуска към ЕДВАРД. Прегръща го. Очите ѝ са грейнали.

ЛИА

Впечатли ме. Започвам да си мечтая да пея с теб...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Наистина!?... И аз с теб!

Тя кима с глава за потвърждение. И той кима... Един миг само се гледат.

ЛИА

Това, което трябва да знаеш е, че хората слушат нашата музика повече с очите си.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

А, ние арменците с душата си.

ЛИА

Ако искаш да успееш, слушай как си...
Защо имам чувството, че се познаваме...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Да!

11)ЛИА се вглежда в очите му.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)

Бях лудо влюбен в теб.

ЛИА

О,о-о... А, защо неznam?

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Като малък.

ЛИА

На мен все така ми върви.

(ПРОДЪЛЖАВА)

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД
Шегувам се.

Лиа не го изпуска от поглед... МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД нелепо се усмихва.

ЛИА
...Между другото, знаеш ли, че
довечера дават „Пея в дъжда“ с Джим
Кели...

Тя му се усмихва с „ония очи“, които той помни от дете.

1) В залата, МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД и ЛИА седят един до друг. От всички страни хората ги оглеждат, други си шушукат.

ЛИА
Притесняваш ли се?

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД
Малко!...

Тя му пуска широка усмивка. Белите ѝ зъби блясват. Става.

2) Оглежда залата. Хората се умълчават. Настъпва тишина.

ЛИА
За да не се разсейвате по време на
прожекцията... Искам да ви кажа, че
този млад човек не ми е нито брат,
нито братовчед... Това е новото ми
гадже!

3) И ЛИА го прегръща и целува... МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД седи, ни жив -
ни умрял. ПУБЛИКАТА онемява.

Женски глас прошепва на ЛИА: „Увяхнала роза си за него!“

4) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД се надига възмутен. ЛИА го хваща за
ръката...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)
(с усмивка)
На една роза, като и махнеш някое и
друго посърнало листенце, пак си е
роза. А бурена винаги си е бурен...

(ПРОДЪЛЖАВА)

5) Екранът светва. Кадър от филма „Как се каляваше стоманата“ /Павел Корчагин лети на кон, върти сабя и въодушевено вика/.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Избудалкали са ни!

6) ЛИА продължава да го държи за ръката. Стават.

7) Спират на стълбите... Неусетно се намират до прожекторната кабина.

8) Вътре, до прожекциониста, разтревожен мъж наднича през прозорчето в залата. Това е агент ТЕДИ БРАУН...

9) ЛИА бързо издърпва МЛАДЕЖА ЕДВАРД и се скриват на стълбите за тавана.

10) На бегом мъжът се спуска надолу.

11) ЛИА е разтревожена.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Какво има?

Тя му отговаря с целувка. Вижда таванска врата... Завърта го докато се целуват...

1) Фотоси от АКТЬОРИ от филми се въртят в лудешки кръг. ЛЕА и ЕДВАРД, обладани от силно чувство, вплетени един в друг потъват в танца на влюбените... Въртенето спира.

2) Уютен кът, облепен с плакати от филми. На импровизирано легло двамата лежат приятно отпуснати.

Отвсякъде ги гледат известни актьори от 40-те и 50-те години.

ЛИА

Притесняват ли те?

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Не. Нека и те да погледат. Не само ние да ги гледаме...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД става...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА

Де да имаше една цигара.

3) ЕДВАРД се оглежда. Пепелник с фасове. Внимателно разцепва молив. Поставя правоъгълно парче хартия.

ЛИА внимателно го следи.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Имаш хубаво дупе!

4) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД рязко се обръща към нея.

5) Тя инстинктивно, по скоро игриво, си закрива очите... После ги отваря и му се пули. Той сериозно я гледа...

В същото време се чува специфичния камабанен звън на трамвай.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Първият трамвай. Трябва да се измъкнем...

6) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД откъсва парче вестник, прави правоъгълник с дължината на цигара. ЛИА втренчено го гледа.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

...Познавам тези очи.

7) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД понечва да направи с двата си пръста ножичка, но се отказва...

8) ЛИА я забелязва.

9) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД взима от пепелника фасове и изсипва тютюна в изрезката от вестник. Завъртва молива на импровизираната машинка за свиване на цигари.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Важното е вестникът да е от тънка хартия...

ЛИА

Откъде те знам?

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Любехме се... Някога.

10) ЛИА се повдига и изпитателно го гледа.

(ПРОДЪЛЖАВА)

11) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД дяволито се усмихва. Върти обратно молива. От импровизираната "машинка" излиза цигара.

ЛИА

Слушай! Помня мъжете, с които съм спала...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Мъжете може. Но децата...

ЛИА, изненадано, отваря широко очи. Надига се...

ЛИА

Нещо ме бъркаш, момче. Внимавай!

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Бях на 13... Тогава изпуших първата цигара... И ти се появи като бяло видение...

ЛИА

Къде бе!?

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

На сцената на Музикалния театър...

ЛИА се вглежда в лицето му.

ЛИА

Никога не съм се напивала... И нищо не съм правила зад кулисите. После!?

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

После... Цигарата трябва да е добре изсъхнала... И когато няма кибрит... Тогава...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД отвива капачката на "мързеливо ключе" от стенна лампа.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)

Запомни! Мокри се само върха...

12) Опира цигарата към двата полюса. Образува се дъга.

13) ЛИА уплашена извиква.

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА

Дечко такъв! Изкара ми ангелите... Пу-
Пу!

14) Цигарата се запалва... МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД доволен дърпа от
нея и я поднася на ЛИЯ...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Много си шантав!/дърпа си/... Това е
най-сладката цигара, която съм пушила.
Та какво след Музикалния?

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Ти дойде при мен.

15) Лия се задавя и почва да кашля...

ЛИА

(сериозно)

Е, тоя път ще те смеля.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Аз свирех на пианото... А ти запя.

ЛИА

Ти си сънувал!

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

(щастливо)

Уха-а! Много пъти.

16) ЛИА разбира. Дискретно му се усмихва.

ЛИА

И си ме любил?

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД поклаща положително глава.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Много пъти. Понякога ме посещаваше по
два-три пъти на нощ.

ТЯ го удря отново с юмрук по рамото. После като коте се гушва
в него...

ЛИА

Фукльо! Говори ми!

(ПРОДЪЛЖАВА)

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД
Когато за първи път спях с момиче. Ти
пак се появи и... Беше доста
нетактично от твоя страна.

Тя се надига...

ЛИА
С двете?

Настъпва кратка пауза. МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД поклаща отрицателно глава.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)
Какво, сецнах ли те.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД поклаща глава за "ДА". Тя започва да го целува...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)
Извинявай! Често ли те посещавах?

Едвард поклаща глава...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД
Да... Призори.

ЛИА
Горкичкият. А сега, как ме
предпочиташ... Наяве или насън?

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД
Насън. Защото си само моя. Иначе,
трябва да се бия за теб.

7) ЛИА се опитва да се засмее. Дърпа дълбоко от цигарата.
После дълго го гледа. После прехапва устни...

ЛИА
Ти си момченцето...

ЛИА се надвесва над него. Прави с двата пръста ножичка и
започва яростно пред лицето му да реже погледа му.

И МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД прави ножичка...

(ПРОДЪЛЖАВА)

67 ПРОДЪЛЖАВА: (5)

67

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Май си взех белята с теб.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Аз отдавна.

Те постепенно преминават в любовна игра...

68 ИНТ. МАНСАРДА. ДЕН.

68

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД започва жизнерадостна мелодия...

69 ИНТ. СОФИЯ /1956Г./ СЦЕНА - ВЕЧЕР

69

1) Сцена. Концерт на ДЖАЗА НА МЛАДИТЕ. На пианото е МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД. С вдъхновение изпълнява соло номер. Някой извиква "ЛИА, ЛИА!" ЛИА се качва на сцената. Пее./ Мечтата на Едвард се сбъдва./ Вдъхновено свири. Краката му не спират. Напуска пианото и на степ се завърта около ЛИА. Бързо се връща и отново се включва в мелодията. А краката му продължават в степ под пианото... КОНФЕРАНСИЕТО се навира под пианото и ги затиска.

4) ПУБЛИКАТА се залива от смях. МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД удря последни акорди. Посочва ЛИА. Покланят се. Бурни ръкопляскания. МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД е щастлив.

6) В това време завесата се отваря. ЛИА и ЕДВАРД в пламенна прегръдка. МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД притеснен, объркано се покланя.

7) Прекъсва ги директорът на залата.

ДИРЕКТОРЪТ

Предупредиха ме, че ако подскачаш с краката си под пианото... втори концерт няма да има. Съжалявам!

Директорът маха с ръце и излиза...

ЛИА

Да ти го фукна в...

8) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД стои притеснен от цинизма на ЛИА.

МЛАДЕЖА ЕДВАРД

Лиа... Що за цинизъм?

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА

Това е мантра! Като те нерви някой и си викаш... Ето така /вика/ - "Ама, аз що не ти го Фукна в чинийката!"... И ти става леко.

9) ДИРИГЕНТА, музикантите и зрителите гледат озадачено...

ЕКСТ. ГРАДИНКАТА НА „СВ.СЕДМОЧИСЛЕНИЦИ“ НОЩ

1) Дървото до църквата е пораснало. Пред черквата Лиа вижда познато лице /това е войничето от лагера/, облечено в овехтели дрехи. Той я гледа с безумен поглед. Тя бавно пристъпя към него. Той, като подплашено животно, се отдалечава, обръщайки се от време на време към нея. Тя тръгва към познатата ни пейка.

2) ЛИА и МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД седят замислени. Пред църквата десетина-петнадесет възрастни хора, предимно баби, чакат нощната литургия на Възкресение.

Милиционери следят дали се съблюдава новият обществен ред.

3) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД я целува. ЛИА стои равнодушна, не отговаря на целувката му. Той изпитателно я гледа.

ЛИА

Едушка, намерих едно таванче, ще има къде да се срещаме.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД я целува. Страстно я награбва...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Миличък... На обществено място сме. Ще ни арестуват.

Оглежда се и после нежно го целува.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

От дете обичам да седя на тая пейка... Седях и си мечтаех. Хем да свиря, хем да правя любов...

4) ЛИА се вглежда в очите му. Улавя скрита ирония. Премества погледа си. /Тя разбира, че МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД знае за тяхната тайна с Алфаса/. Отново се обръща към него... Става.

5) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД все още седи.

(ПРОДЪЛЖАВА)

6) Тя се обръща към него.

ЛИА

Само не ми казвай, че хлапето,
което...?

7) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД потвърждава с кимане на глава, че я е
следил. Лицето на ЛИА се опъва...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

И си ни гледал...?

8) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД кима и посочва храстите. И почва да щрака с
пръсти, като с кастанети...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Значи обувките ми...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

А ти защо ги сваляш на обществено
място.

ЛИА го гледа с широко отворени очи.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)

Обувките, това е... Лицето на човека.
И не може да се събуват, където ти
падне.

ЛИА

Ти... Ти си болен!

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД не отговаря.

9) ЛИА тръгва, почти тичайки... Обръща се.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Пипнипишковец!

10) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД я гони, хваща я зад църквата пред гроба на
Петко Каравелов.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Махай се!

11) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД я сграбчва...

(ПРОДЪЛЖАВА)

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Ревнувах те. На всеки, който се
доближаваше до теб, му забивах фунийка
в задника... С карфичка.

ЛИА

Боже мой!... Заради теб цяла седмица
му налагах задника с лук.
Как се насадих!

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Аз се насадих.

ЛИА

Ти!?

ЕДВАРД

Да, аз! Учех се да свиря - Бах,
Моцарт, Бетовен. Ти ме омая. За да ме
изпедепцаш по свой вкус... Шоумен!
Циркаджия... /нежно/ Защото си знаела,
че ще ме имаш някой ден.

ЛИА

(иронично)

Моцарчо мой, грях мой!

12) Той невъздържано я удря с опакато на ръката през лицето.
Тя изненадано изохква... Едвард тъпче нервно на място... ЛИА
разбира, че е прекалила и с прегръдка търси извинение...
Спонтанно започват да се целуват...

13) Чува се камбанен звън.

14) ЛИА се изправя между две колони на гроба - мемориал и
уплашено започва да се кръсти... МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД до нея също
се опитва да се прекръсти. Задава се великденска църковна
процесия... ЛИА и ЕДВАРД се снижават. Скриват се.

1) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД в просъница усеща по лицето нежно
погалване. Огромна мартеница - МОМЧЕНЦЕ И МОМИЧЕНЦЕ -
докосват лицето му. Той приема, че това са косите на ЛИА и се
гали в тях. Прехвърля ръка, за да я прегърне, няма никой.
Отваря очи...

ГЛАСЪТ НА ЛИА

„Вземи чернотата, върни белотата!...

Вземи чернотата върни белотата!“...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД, в просъница, не може да разбере за какво става въпрос.

2) Над него стои ЛИА с цъфнала усмивка на лицето и провесена мартеница.

ЛИА

Първи март е. Да сме живи, да сме здрави... Защо мартениците се свалят, когато видиш първия щъркел?

3) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД я гледа с подозрение.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

(подсказва)

...Защото?

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Е дошла пролетта!

ЛИА

А с пролетта идват щъркелите... А щъркелите носят, какво?...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД се надига в леглото...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Бебета.

Нещо трепва по лицето на Лия...

ЛИА

Щастие!

4) Тя го целува и му провисва мартеница с две огромни топки /бяла и червена/, с големина като за тенис... МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД се надига недоумяващ.

5) ЛИА го изглежда изпитателно, под вежди. Тя закача мартениците на дървената табла на леглото.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Отивам на фризьор... Събираме се в един. Моля те, бъди точен.

2) Оркестранти в пълен състав с приятели и приятелки седят на дълга маса. Всички като че ли чакат само него...

3) ЛИА се спуска към него. Взима кашона и го оставя на сцената. Хваща МЛАДЕЖА ЕДВАРД под ръка.

ЛИА

Сега да не ме изложиш пред толкоз хора. Всичко съм организирала. Да знаеш, че ще умра, ако се дърпаш!

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Въпросът е на живот и смърт.

ЛИА

Да. Сцената е моя живот и искам всичко хубаво да ми се случва на нея.../към сцената/ Вдигай завесата!

4) Завесата се отваря. Вижда се маса, покрита с червена плюшена покривка. Появява се жена, с голяма книга с кожена подвързия и червена лента през рамо.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Сега ние с Едвард слагаме по един подпис и започва гуляй-безкрай.

5) Бурни ръкопляскания...

6) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД стои като ударен.

7) ЛИА щастлива го гледа.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Как така!?... Без мама, татко!?

Всички викат, ръкопляскат...

Но ТОЙ не ги чува.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)

...Ама... Аз съм арменец! При нас така не може...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД усеща как краката му се подкосяват... Залита.

ЛИА го прегръща и му говори...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА

Моля те, не припадай!

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД се съвзема... Оправя си сакото.

ЛИА му помага. Целува го.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

(с болка)

Ти от всичко правиш театър, ЛИА!

8)

ЛИА

Животът е сцена, мили. Толкова много
те обичам, че ти или днес ще станеш
мой съпруг, или никога повече няма да
ме видиш.

Музикантите засвирват сватбен марш.

9) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД я хваща за ръката и демонстративно я
повежда към сцената. Там вече ги чакат и СВИДЕТЕЛИТЕ.

Чуват се ръкопляскания.

10) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД спира пред сцената... Обръща се към залата
и с тъжна насмешка:

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Е, хайде, честита ви баба Марта!

Настъпва тишина.

11) Жената от гражданското чете текста по ритуала.

12) ЛИА се сеца нещо и извиква:

ЛИА

Стоп!... Един момент!

15) Жената спира церемонията...

16) ЛИА хваща МЛАДЕЖА ЕДВАРД и го издърпва зад завесата.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Едушка... Трябва да ти кажа, че на нас
щъркелите няма нищо да ни донесат...

(ОЩЕ)

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Никога!/поправя се/ ...Не, не! Щастие,
да! Дете...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД не може да разбере...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Няма да има кой да ти вика татко!

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД се замисля.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Горката мама, и тати... Добре, че имам
брат. Обичам те!

ЛИА

И още нещо...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Друго не искам да знам!

17) Двамата се подписват.

ЛИА

(заповедно)

Настъпи ме, бе!

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД не може да разбере и плахо я настъпва.

Жената от гражданското обявява:

ЧИНОВНИЧКАТА

...От днес вие сте мъж и жена.

ЛИА /СПОНТАННО ИЗВИКВА/

Горчиво!

Всички викат „Горчиво!“.

Двамата се целуват...

19) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД наgrabва ЛИА и с целувка се скриват зад
завесата...

20) След няколко мига те се появяват обратно. И МЛАДЕЖЪТ
ЕДВАРД се обръща към гостите. Свива рамене.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

/с преиграна тъга/

„Благата ракия“ се оказва изпита...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА
Извинете ме!... /допълва срамежливо/
Споделих я по време на войната...

Тя извинително го целува.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)
Също с голям музикант.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД
Важното е, да не излиза от нашите
среди. Затова предлагаме шампанско, за
извинение!

21) Чува се гръм от отварящите се бутилки...

ЛИА
Горчиво! Горчиво!

Всички подемат след булката - "Горчиво!... Горчиво!"

22) ЛИА прегръща МЛАДЕЖА ЕДВАРД и дълго го целува.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)
(прошепва)
Обещавам ти живот като в приказка и
наш собствен оркестър!

1) Министерството на културата. Врата /надпис - „Директор на музикалното творчество и изпълнителско изкуство“/ ЛИА почуква на вратата... Отвътре също се почуква. МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД и ЛИА се споглеждат... Отново тя чука... Отвътре също се чука. ЛИА отваря вратата... Влизат.

2) ДИРЕКТОРЪТ, стъпил на стол, забива пирон в стената... До него СЕКРЕТАРКАТА държи портрети с лица на новите управляващи - министър - председателя Антон Югов и секретаря на БКП - Тодор Живков. ДИРЕКТОРЪТ ги закача и внимателно ги нивелира... Вижда влезлите...

ДИРЕКТОРЪТ
С какво мога да ви бъда полезен?

И отново дооправя...

(ПРОДЪЛЖАВА)

3) На ЛИА ѝ става неприятно от начина, по който ги посреща. Подава му договора.

ЛИА

Получихме покана за концерти в Париж.
Отначало не повярвахме, но ни
изпратиха ето този договор... Половин
година в „Максим“.

ДИРЕКТОРЪТ

Много хубаво... Но аз с какво да ви
помогна?

4) ЛИА го изчаква...

ДИРЕКТОРЪТ (ПРОДЪЛЖАВА)

...Защо се обръщате към мен?

5)

ЛИА

(Кипва)

А към кого да се обърна?... Към
филанкишията ли?

ДИРЕКТОРЪТ

(саркастично)

Може и към арменския поп, ако...

6) ЛИА грабва пепелника от бюрото и го хвърля по него...

7) Пепелникът минава над главата му и се разбива на парчета
под портретите на държавните глави.

8) ДИРЕКТОРЪТ уплашен гледа към поразената стена...

10) ЛИА стои като тигрица, готова за скок...

ЛИА

Мен ще ме праща той, при арменския
поп...

11) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД взима договора, хваща ЛИА и я задържа
към вратата./Чува се песен./

1) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД стои пред Партийния дом и неспокойно се разхожда.

2) От вратите на Министерския съвет излиза ЛИА. Пристига чаровно усмихната. Тръгват.

ЛИА

Министърът е много сърдит, че не съм го поканила на сватбата.

Едвард я гледа подозрително.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Сериозно?

ЛИА

Каза да си стягаме куфарите!

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Разказах му как сме изтървали Париж, а той вика, грешка са направили другарите... Казах му, че сега имаме покана от Румъния... И той ми каза, добре, но ще трябва да пеете и на есперанто...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

На есперанто!? Глупости!

ЛИА

(поверително)

Война се води на кой език да говори света... А който държи езика, държи света.

МЛАДЕЖА ЕДВАРД

Това е измислен език. Ти му мисли. Ти пееш, аз свиря.

ЛИА

Ще бъда посредник между културите! Приех. Глупаво ли постъпих?

ЕДВАРД я гледа подозрително.

ЕДВАРД

Разбирам те. Все пак евреин го е измислил.

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА

Все това ти е в главата. Човекът
отдавна е в Америка, има семейство...

ЛИА го хваща под ръка... Завиват.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

(шепнешком)

Едушка, нещо не е в ред... Пусна моята
плоча /радиото/. А в паузата, говори
високо другарко Иванова за нас
социалистическата културата е много
важен отрасъл... Затова нашата
партия... После ставаше естествен.

Едвард спира.

ЕДВАРД

И какво?

ЛИА

Как какво

ЕДВАРД

Танцувахте ли?

ЛИА

(с усмивка)

Ти пък сега... Но от нещо се страхува.

Отново тръгват.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Ако искаш да знаеш, министъра, пита
добро ли е момчето, което съм
излъгала.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

В паузата ли?

Тя го удря по рамото... Той и се изпълзва.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)

А откъде знае, че си лъжла?

ЛИА

Партията знае всичко.

1) През гърба на ОФИЦЕР виждаме ЛИА, която седи срещу него. ОФИЦЕРЪТ прелиства папка и уж чете. ЛИА спокойно и внимателно го наблюдава.

ГЛАСЪТ НА ОФИЦЕРА

Даваме ви паспорти за цяла Европа, че дори и за Америка.

ЛИА

(пресича го)

Ние искахме само за Румъния...

ГЛАСЪТ НА ОФИЦЕРА

Така ми е наредено. Но вие трябва да се съобразите с нашата практика. С вас ще трябва да замине и наш човек.

ЛИА

А на какво свири!?

ГЛАСЪТ НА ОФИЦЕРА

Не знам дали свири на нещо. Ще го вземете като ръководител на състава.

ЛИА

Не съм съгласна! Говоря свободно пет езика...

ГЛАСЪТ НА ОФИЦЕРА

/Вика/ Петров!

На вратата се показва агент - ТЕДИ БРАУН.

Двамата се гледат...

ГЛАСЪТ НА ОФИЦЕРА

((ПРОДЪЛЖАВА))

Колко езици знаеш?

ТЕДИ БРАУН

Немски и малко френски... Руски.

ЛИА

А, есперанто?

(ПРОДЪЛЖАВА)

ПРОДЪЛЖАВА:

ТЕДИ БРАУН снисходително се усмихва...

ЛИА нищо не казва.

ОФИЦЕРЪТ

Отказвате?... Така ли!?

ЛИА не отговаря.

2) ОФИЦЕРЪТ записва нещо на бял лист и го пъха в папката.

3) ТЯ го гледа без всякакъв страх.

ГЛАСЪТ НА ОФИЦЕРЪТ

Добре. Приятно прекарване.

Подава й паспортите.

ГЛАСЪТ НА ОФИЦЕРА

Свободна сте...

ЛИА не ги взима.

ГЛАСЪТ НА ОФИЦЕРА (ПРОДЪЛЖАВА)

Ако не се върнете в срок... Ви обявяваме за невъзвращенци. Няма да има и помен от вас. Всичко ще изтрием.

Тя става, взима паспортите и без да каже нищо, излиза.

ИНТ. БУКУРЕЩ ХОТЕЛ/60-ТЕ ГОДИНИ/ ФОАЙЕ - УТРО

1) ЛИА и МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД слизат във фоайето. Посрещат ги ДОМАКИНИТЕ. Но сега лицата им са посърнали.

ДИРИГЕНТЪТ

Неприятна новина. Телеграма от София... Концертите ви се отлагат заради пропуски в договора. Явно има някаква грешка.

ЛИА

При тях грешка няма!

2) ДИРИГЕНТЪТ с поклащане на глава показва, че разбира... Настъпва пауза...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ДИРИГЕНТЪТ

Мадам, имам идея. Бихте ли приели да ни попее в един малък кръг? Моля ви!

ЛИА

Комисиите ме потискат, аз обичам публиката.

3) На бара на кафенето седи мъж с разкопчан балтон и скришом ги наблюдава.

4) ВЪЗРАСТНАТА ЛИА го забелязва

ДИРИГЕНТЪТ

Повярвайте ми, мадам, това ще бъде най-хубавият Ви концерт в Румъния.

1) Длъжностни лица от Министерството на културата и експерти - критици, певци и музиканти. На рояла е ДИРИГЕНТЪТ.

ЛИА

Какво да ви изпея?

ДИРИГЕНТЪТ

Каквото пожелаете, мадам!

2) ЛИА един миг се двоуми. Поглежда към МЛАДЕЖА ЕДВАРД и плахо започва „Коля, Коля“ / "Ивушки"/...

3) После преминава във френски шансон, песен на Гершуин, италиански шлагер...

4) ВЪЗРАСТНАТА ЛИА пее испанско фламенко без акомпанимент на пиано. Пее с цялата си душа.

5) Песента свършва... Въодушевени ръкопляскания.

6) ЛИА приема поздравленията... Очите на МЛАДЕЖА ЕДВАРД се насълзават.

7) ДИРЕКТОРЪТ на концертна дирекция и диригентът идват при ЛИА. Поздравяват я.

ДИРИГЕНТЪТ (ПРОДЪЛЖАВА)

Мадам Иванова, от днес аз съм Ваш най-ревностен почитател!...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА

Аз мога да пея и на есперанто... Да
изпея ли "Ла-ле-ле"?

Двмата се споглеждат... Неловка пауза.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Не искате?

ДИРЕКТОРЪТ

Няма нужда. Моля Ви, бихте ли ни
изчакали в хотела.

Лиа дискретно намира на ЕДВАРД.

1)ЛИА и МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД седят на масичка в кафенето... Явно
дълго, защото ЛИА е леко изнервена. ТЯ оглежда посетителите
на бара. Вглежда се...

2)Вижда мъжът с балтона, който се "разсейва" над чаша уиски.

3)ЛИА става... Отива на бара. Застава зад гърба му и спокойно
му казва, на български:

ЛИА

Мой човек, ти от кой отдел беше?

4)Мъжът трепва... Издава се. ЛИА му се усмихва. Той оставя
пари и бързо излиза...

1)Куфарите им стоят затворени сред стаята.

2)ЛИА и МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД лежат будни в леглото. ЛИА е
замислена.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Нали партията всичко знае!?!... Какво
има?

ЛИА

Нещата се объркаха. Следят ни. Обещах
ти живот като в приказка, а те не ми
дават да пея.

(ПРОДЪЛЖАВА)

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД
Защо само на теб. И на мен.

ЛИА
Бях в лагер.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД нищо не казва, само я гледа.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)
По добре е да се върнеш в "Джаза на
младите"

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД я прекъсва...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД
Да не си го и помислила!

3) ЛИА се обръща към него и го гледа точно с ония очи, които
той обича. Но в тях МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД открива освен голяма
благодарност и силна болка.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)
Друго има ли нещо, което не бива да ми
казваш?...

ЛИА
(избухва)
Никога не ми задавай този тъп въпрос!
Каквото е трябвало да знаеш, го
знаеш...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД
Извинявай!...

И МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД се обръща на другата страна.

4) На ЛИА ѝ става неприятно... Прилепва се до него.

ЛИА
Виж... Мога да ти кажа колко мъже съм
имала, преди тебе...

МЛАДЕЖА ЕДВАРД
Глупости.

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА

Тогава не ми напомняй за онова
време... Моля те!

5) Дватамата спят с отворени очи...

6) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД мълчи... После се обръща към нея, погалва я
по лицето... Нежно я целува.

ИНТ. БУКУРЕЩ/60-ТЕ ГОДИНИ./ ХОТЕЛ. ФОАЙЕ - ДЕН

1) ПИКЛО придвижва количка с куфарите на ЛИА и МЛАДЕЖА
ЕДВАРД. Те двамата крачат пред количката.

2) На бара на кафенето седи мъжът с балтона. Той се обръща с
гръб към тях...

ЧУВА СЕ ГЛАС

Мадам Иванова, мадам Иванова...

3) Провиква се ДИРЕКТОРЪТ, той почти тича към тях. Спира
задъхан.

ДИРЕКТОРЪТ

Моля Ви, моля Ви, къде отивате?

ЛИА

Вкъщи.

ДИРЕКТОРЪТ

Нашето Министерство на културата реши,
че Румъния трябва да чуе вашият талант
и вече е уведомило българското
посолство.

ЛИА

Господин директор, Вие в
концентрационен лагер били ли сте?

ДИРЕКТОРЪТ

Не, слава богу!

ЕДВАРД

(уплашено)

Лия!

ЛИА

Не ме прекъсвай! И аз не искам да
бъда...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ДИРЕКТОРЪТ

Аз съм упълномощен от нашето
министерство да ви задържа на всяка
цена.

4) ЛИА отива до близката сервитърска масичка. Награбва наръч
лъжички пред смаяния поглед на келнера...

ЛИА

Сребро?

КЕЛНЪРЪТ кима.

5) ЛИА ги изсипва в дамската си чанта.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Арестувайте ни, че сме ги
откраднали...

6) ЛИА гледа победоносно към човека с балтона /бълг. агент/.
Директорът се смее от сърце.

ИНТ. БУКУРЕЩ/60-ТЕ ГОД./ КОНЦЕРТНА ЗАЛА - ДЕН

1) Концертната зала е препълнена. ПУБЛИКАТА е на крака.

4) ЛИА запява на ясен румънски език и след първите няколко
такта публиката избухва в аплодисменти... След това ЛИА
преминава на есперанто...

КОЛАЖ - Вестници, снимки, филмови прегледи, предавания по
телевизията отразяват триумфа на ЛИА и ЕДВАРД в Румъния и
специално отразяват нейното изпълнение на "Ла-ле-ле".

ИНТ. БУКУРЕЩ /60-ТЕ ГОДИНИ./ ХОТЕЛ АПАРТАМЕНТ- ДЕН

1) Апартаментът е препълнен с пакети и куфари. ЛИА подрежда
багажа. На вратата се почуква

ЛИА

Да!

2) Влиза КАМЕРИЕРКА с голяма кошница с цветя...

3) От другата стая се появява МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД. Чува се
скимтене...

4) ЛИА ококорва очи...

(ПРОДЪЛЖАВА)

5) Между цветята се подава главата на малко черно КУЧЕНЦЕ.

ЛИА го взима. То върти радостно опашка.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Ой! Ой! Ой!... На мама бебчето...

ЕДВАРД взима картичката. На нея се вижда логото на румънското министерство на културата.

МЛАДЕЖА ЕДВАРД

От министъра е!

ЛИА

Казах, че обичам кучетата и той... Ще го кръстим Рики. Талисманчето ни!...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Защо Рики, а не Кики?... По-арменско е.

И МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД погалва кученцето по главата.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)

Кики. Бау-бау!

6)

ЛИА

Не лай, че го плашиш! Рики значи богат, а той ще бъде най-богатото кученце на света... А, напишка ме.

ИНТ. МАНСАРДАТА СТЕНЕН ЕКРАН. ДЕН

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАД се е отпуснал на фотйола. На екрана, ЛИА с кучето в ръце се качава в кола. В микобус се качват и музикантите. Тя маха с ръка на изпращачите. Тръгват.

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАД става и сяда отново зад пианото...

ИНТ. БЕЛГРАД /1960Г./ ЗАЛА „СИНДИКАТИ“. СЦЕНАТА. /КОРИДОР/. ГРИМБОРНА

1) Плакат за голям концерт на радиото и телевизията в зала „Синдикати“./Ще свири американският оркестър на Куинси Джоунс. Между звездите е името на ЛИА Иванова./

(ПРОДЪЛЖАВА)

СЦЕНА .

2) ЛИА се появява с пленителна усмивка. Прави няколко крачки. Спъва се. Полита напред. Овладява се. И докато взима микрофона, казва:

ЛИА

За малко да стана паднала жена...

ПУБЛИКАТА се смее.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

...За вас ще изпълня една весела
българска песен - „Каква мома видях,
мамо”

3) Залата я приветства с овации.

4) ЛИА започва народната песен в ритмичния ѝ фолклорен вид, но постепенно преминава в суинг. МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД вдъхновено акцентира на припева „Долу във полето мамо, долу във полето”.

5) МУЗИКАНТИТЕ на КУИНСИ ДЖОУНС се ентусиазират и започват гръмко да припяват - „Долу във полето...”.

6) Залата е развеселена, завладяна и изпада във възторг...

КОРИДОР .

7) /Чува се песента./ По коридора тича МАДАМ ШОВЕН - импресарио на западните артисти.

МАДАМ ШОВЕН

Казвам се Жана Шовен - импресарио.

ЛИА

Прочутата мадам Шовен... От Париж.

МАДАМ ШОВЕН

Лиана Иванова, знаете ли какво сте Вие?

ВЪЗРАСТНАТА ЛИА разперва ръце.

МАДАМ ШОВЕН (ПРОДЪЛЖАВА)

...Вие сте бомбата на Балканите.
Бомбата...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА

Моля Ви, недейте така, ще експлодирам!

МАДАМ ШОВЕН започва да се смее с глас...

8) ЛИА прегръща МЛАДЕЖА ЕДВАРД...

МАДАМ ШОВЕН

Накратко, на Вас ви предстои голяма кариера и ако не възразявате, аз бих се заела с нея...

ЛИА

Благодаря Ви, мадам! Но ние имаме поети ангажименти.

И намига на МЛАДЕЖА ЕДВАРД.

9) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД гледа изненадано... /Той такова нещо не знае./

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

...Моят пианист е мой импресарио.

МАДАМ ШОВЕН

Тогава, господин Казасян, ето Ви моята визитна картичка...

ЛИА

Извинете го, той говори само на еспаранто...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД притеснено гледа...

МАДАМ ШОВЕН

О-оо... Салутон!... Когато имате място за мен, обадете ми се... Обещавам ви да го науча.

10) По коридора се задава мъж в черен костюм и с представителна осанка.

ДИРЕКТОРЪТ НА

„ФРИДРИХЩАТПАЛАС“

Мадам Шовен... /клати шеговито глава/... Вие пак ме изпреварихте!

(ПРОДЪЛЖАВА)

МАДАМ ШОВЕН

Господин Клуге, директор на
„Фридрихшатпалас“, Берлин... И знаете
ли, какво ми каза преди малко той?

ДИРЕКТОРЪТ НА

„ФРИДРИХШАТПАЛАСТ“

Кажете им го!

МАДАМ ШОВЕН

„Ако имах тази жена в Берлин, салонът
ми всяка вечер щеше да е пълен"...
Така че, скъпичко се продавайте! Но
запомнете, аз съм първа..

11) Топла вълна преминава през лицето на ЛИА...

ЛИА

Моля да ни извините. Не се чувствам
добре... Може ли по-късно...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД изтръпва. Те вежливо кимват.

ГРИМЬОРНА.

12) ЛИА и МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД влизат в гримьорната. Те стоят
замаяни...

ЕДВАРД

Защо ги отблъсна?

ЛИА

За авторитет!

После се хвърлят един към друг и се прегръщат...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Обещах ти живот като в приказка. Почва
се...

13) Вратата се отваря и нахълтва режисьорът на спектакъла.
Носи телеграма. Подава я.

РЕЖИСЬОРЪТ

Како може!?... Нашата дирекция иска от
утре да пееш първа, а вашата ви
прекъсва договора. Ово е абсурд!...

Чуди се той.

(ПРОДЪЛЖАВА)

14) ЛИА и МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД се споглеждат.

ЛИА

Съжалявам!... Щом ни викат, значи им
трябваме.

15) Режисьорът свива рамене, клати глава и не може да проумее:

РЕЖИСЬОРЪТ

Майко мила! Що значи им требате... Все
югословенски радиа рекламират...
Скопие, Загреб, Ниш... Како може!...
Все бугари сте ебани у главу.

ЛИА /НА ЕСПЕРАНТО/

Ама що не ти го фукна в чинийката!

РЕЖИСЬОРЪТ

/не разбира/ Молим...!?

1) ЛИА дава автографи... Между последните фенове чака висок
мъж с брада и дълги коси. Това е Теди Браун. Той подава на
Лиa диплянka с хубав неин портрет. Тя небрежно се разписва.

2) Човекът я разгръща и там снимка на част от нейна
декларация. „...Ако някъде съобщя, ...да бъдат взети мерки
спрямо мен, каквито милицията намери за добре. Подпис ЛИА
ИВАНОВА. 1 март 1950 г.“

ГЛАСЪТ НА АГЕНТ ТЕДИ БРАУН

Честита Баба Марта!

ЛИА вдига поглед...

ЛИА

Аа - а... Петров в действие. Да не би
да си научил есперанто?

АГЕНТ ТЕДИ БРАУН

Трябва да се разпишете и тук...

3) ЛИА се изправя и го хваща за реверите.

ЛИА

Кажи на оня копелдак, че няма да се
върна и няма повече да ме види...

АГЕНТ ТЕДИ БРАУН
Задачата е от най-високото място.
Трябва да се върнеш...

ЛИА
А сега се махай! Веднага!... Ще писна,
че ме опипваш!

4) АГЕНТ ТЕДИ БРАУН посяга да си вземе дипломката...

ЛИА го изпреварва и я пъха в пазвата си...

АГЕНТ ТЕДИ БРАУН се опитва да я вземе...

ЛИА подскача и замахва да го удари с дамската си чанта. В
този момент се появява ЕДВАРД. Той се впуска към тях...

5) АГЕНТ ТЕДИ БРАУН се отскубва, с цената на една плесница...
Избягва. Двама полицаи го засичат...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)
Оставете го! Той е безобиден идиот...
Не е пропуснал нито един мой концерт.

ЕДВАРД, не разбира какво става

ЕДВАРД
Какво иска тоя?

ЛИА
Автограф.

1) ЛИА се навежда над ЕДВАРД и го събужда с целувка.

ЛИА
Г-н Клуге ни чака във
„Фридрихщатпаласт“. Току-що ми се
обади.

2) ЕДВАРД, без да отваря очи, запява:

ЕДВАРД
"A Paris..." (Ив. Монтан)

3) ЛИА го целува и казва твърдо:

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА

Не. Източен Берлин!

ЕДВАРД също ѝ отговаря с целувка...

ЕДВАРД

Париж!

Тя му покрива устните с пръст и твърдо повтаря:

ЛИА

Берлин!

Продължително го целува... Дрехите ѝ една след друга се трупат на пода пред Рики. Двамата бавно се скриват под завивката... От там, от време на време, долитат имената на двете столици. После се изгубват.

РИКИ, се качва на леглото. Чува се:

ГЛАСЪТ НА ЛИА

Рики, не си падаме по шведски тройки!
Марш в твоята стая!

РИКИ слиза и отива в хола. Ляга в кошницата си. Телефонен звън. Кучето започва да лае... Лиа се измъква от под чаршафа...

ЕДВАРАД/ЯДОСАНО ИЗМЪРМОРВА/

Сега ли...

Чува се глътът на ЛИА.

ЛИА

...Защо бе?...Какво искате!?... Какво като са ви дълги ръцете... Ами, като са ви дълги, заврете си ги отзад /трясва слушалката/... Ама що не ви го...

ЛИА, се връща разстроена...

ЕДВАРД

Кого псуваш?

ЛИА

Когото трябва.

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЕДВАРД

И спри да говориш по телефона когато правим...

ЛИА

Извинявай, миличък!... Имах лошо предчувствие, затова се обадох.

ЕДВАРД

Спря ми... полета!

ЛИА

О-оо...!/прехапва устни/ Сецнах ли те?
Ама ти що ме пусна? Миличкият ми той!...

Започва да го целува... Слиза по тялото му. Едвард и повдига главта. Очакващо я гледа... Тя се изправя.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Трябва да се върнем.

ЕДВАРД

Какво!?

ТЯ се отделя от него.

ЛИА

Не разбираш ли? Искат да ни принудят да заминем на Запад. После ще ни обявят за невъзвращенци. Ще ни заличат. В радиото, телевизията... Всичко ще изтрият.

ЕДВАРД

Да. Но ако се върнем.

ЛИА

А родата ни. Какво ще стане с тях... Конфискация на имущество. Изселване.

ЕДВАРД сериозно се замисля. ЛИА се измъква от него и сядя.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

А, ако научат кой ни е дал паспорт...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЕДВАРД

Лиа и аз не знам как точно получихме
паспортите!? Пя ли му. Танцувахте
ли...

Лиа става и нервно се разхожда...

ЛИА

Щом не ми вярваш, приеми за истина
това което си мислиш...

ЕДВАРД

Посланници на есперанто... Хм! Стига
си ме будалкала!

ЛИА

Добре. Искаш да знаеш истината. Ще ти
я кажа! Министърът е бивш наш колега.
При една инспекция ме извади от
лагера.

ЛИА отваря нощното шкафче. Взима диплянката и я подава на
ЕДВАРД. Той я взима.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Подписах декларация никога, пред
никого да не говоря за това. Хайде,
иди ме издай!... Това е. Извинявай!

10) ЕДВАРД стои с диплянката в ръце, без да я чете...
Преценява един миг... Къса я на парчета. После я хвърля.

1) Колата е спряла недалеч от разклон. Табелки сочат едната
надясно за България, другата за Австрия. ЕДВАРД и ЛИА
мълчаливо седят. Двигателят на колата работи... По радиото се
носи реклама за големият концерт с Лиа Иванова в градовете
Загреб, Ниш, Скопие...

ЛИА

Карай.

ЕДВАРД

Накъде?

2) ЛИА не отговаря...

(ПРОДЪЛЖАВА)

3) Колата тръгва, дава продължително десен мигач /табелка сочи София - надясно/. След това на кръстовището рязко завива наляво, където табелката сочи Виена.

1) Красиви сгради се виждат през прозореца на колата.

2) ЕДВАРД е на волана. ЛИА е дълбоко замислена. Рики се е гушнал в скута ѝ.

ЕДВАРД

Да останем...

ЛИА

В столицата на великата музика да пея
в бар... Никога!

Тя поклаща отрицателно глава.

1) ЕДВАРД щипва ЛИА по бузата. Тя се дърпа нервно.

ЕДВАРД

Подминаваме си късмета...

ЛИА

... Слушай, арменче, на Запад ние сме
две въшки, ясно ли ти е? Трябва ни
име, реклама, журналисти,
импресарио...

ЕДВАРД

Добре де... Кажи, че искаш да ударим
едно рамо на Берлинската стена...

ЛИА

...Арменецо, Вие нямате чувство за
родина. Търкаляте се от държава в
държава...

2) Кучето започва да лае.

ЕДВАРД

Един арменец, където и да е... Коли го, беси го, си е арменец... И първи в света сме приели християнството.

Кучето започва да ръмжи.

ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)

Баровец, стига! Спри да ръмжиш! Шофирам.

Кучето още повече заръмжава... Лае.

3) ЕДВАРД рязко спира. Отбива. Слиза. Пали цигара. Нервно се разхожда... Кучето тихо изквичавя. Едвард провира глава през прозореца и му вика:

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

И кажи на мамка си... че пътят за Париж минава през Виена, а не през Берлинската стена.

4) Кучето объркано гледа „родителите си“.

ЛИА

Рики, кажи му, че моята география е друга.

5) ЕДВАРД продължава да се разхожда и нервно да пуши.

6) ЛИА не излиза. Гушка Рики.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

...Ако някога пишеш книга за мен, ще се сетиш за тоя случай. И ще ти бъде много мъчно...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Защо си сигурна, че аз ще пиша за теб, а не ти за мен?

ЛИА

Защото, Еденце, съм ти така...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Стига!

ЛИА

И искам да си умра в България. Това да знаеш!

(ПРОДЪЛЖАВА)

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Е, писна ми на дудука/дядовия/ само
това да ми припяваш... Да вървим!

7) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД се качва в колата. Сяда. Сеща се нещо...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)

...Ей, ти да не си балканската Мата
Хари!?... А аз, някоя пешчица в играта
ти.

ЛИА

А ти да не си някое арменско
кагебистче, дето са ми го лепнали да
ме бройка?

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Ти ме ожени за теб.

ЛИА

Тогава мълчи! И изпълнявай семейните
си задължения.

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

И после ще ме убиеш! Нали? И аз гледам
филми.

ЛИА

Тогава?

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД я гледа, не разбира...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Първо ще се справя с тоя, дето му е
писнало...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД

Не ми е до шеги...

Тя отваря вратата.

ЛИА

...Рики, излез маме да пишкаш!

8) Кучето слиза...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)
 Ще те потроша!

9)МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД седи малко объркан...

МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД
 Ти това ли искаш!?... Ще те скъсам!

И започва да смъква седалката, разкопчава панталона си... ЛИА се разсмива и нежно го погалва...

ЛИА
 Простак!... Обичам те!...

На прозореца се показва полицай...

ПОЛИЦАЯТ
 Извинете, кученцето ваше ли е?

10)ЛИА с вик, изскача от колата. Изскача и МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД... С едната ръка се опитва да оправи разкопчаните си панталони.

ПОЛИЦАЯТ (ПРОДЪЛЖАВА)
 Куче на магистрала... 300 шилинга.

11) Полицаят пише квитанция.

Неочаквано ЛИА, с Рики в ръце, се хвърля в обятията на МЛАДЕЖА ЕДВАРД... Двамата се прегръщат, Едвард забравя за панталона си и той се свлича, открива част от... А кучето радостно квичи.

ИНТ. ИЗТОЧЕН БЕРЛИН /60- ТЕ ГОД./ СЦЕНА ЗАВЕСАТА НА „ФРИДРИХЩАТПАЛАС“.

1)На завесата на „Фридрихщатпалас“ е изписано на три езика заглавието на шоуто „Фантазия в черно-бяло“.

2)Една ръка изписва и на български „Черно-бяло“ и го добавя под другите надписи.

3)ЛИА е доволна.

СЦЕНАТА. ЛИА „подскача“ и пее „Долу в полето“. Токчето ѝ се заклепва между дъските... ЛИА се опитва да го извади... Продължава да пее... Елегантно присяда... Артистично отиграва свалянето и на другата обувка. Става и продължава боса да пее...

4)Публиката изпада в екстаз.

(ПРОДЪЛЖАВА)

91 ПРОДЪЛЖАВА:

91

5) В определен момент оркестрантите започват да припяват.

6) ЛИА приближава към ЕДВАРД и му казва:

ЛИА

Обещах ти приказка. Имаш я!

Едвард със щастлив поглед я проследява... Става от стола и танцувайки степ свири... ЛИА започва да пее и да танцува.

92 **ИНТ. АРХИВЪТ НА ДС. КИНОСАЛОН.**

92

КОЛАЖ. КАДРИ. Репортажи от концерти... Изрезки от вестници, снимки. Надпис: над 4000 души са присъствали на премиерата. Блестящото представяне на ЛИА ИВАНОВА" – пробиват изрази „Звездата от Изток“. "ЛИА пее на 15 езика, но най-обича, след матерния си език, да пее на есперанто".

93 **ИНТ. МАНСАРДАТА. ДЕН**

93

ЕКРАН. Под него ЕДВАРД продължава да свири, като в ням стар филм. Неми кадри. ЛИА се движи като истинска звезда, придружавана от антураж – лична асистентка, гримьорка, гардеробиерка. Непрекъснато я снимат фотографии и телевизионни оператори. Журналисти взимат интервюта. Всичко това го снима и ЕДВАРД със своята малка камера.

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД спира да свири взима писалка... Посяга да записва на ноти мелодията... Хвърля я.

94 **ИНТ. ФРИДРИХЩАТПАЛАС ГРИМИОРНА – ДЕН**

94

1) ЕДВАРД връхлита в гримиорната. Лия се облича...

ЕДВАРД

Сега отивай ти да се разправяш!
...Дойде един камарадос и започна да
ми говори на есперанто...

ЛИА

Видя ли защо трябва да го учиш...

ЕДВАРД

Канят ни да свирим на откриването на
48-ият световен конгрес на
есперанто...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА

Видя ли. Така се прави име. Вече не
сме въшки... След това може и в Париж
да отидем. Ще им изпея "ДИЛМАНО
ДИЛБЕРО" /пее/,

ЕДВАРД

Лиа...

Но тя тя радостно започва да пее на есперанто..."КАКВА МОМА
ВИДЕХ МАМО"

ЛИА

Имаме и ангажимент...

ЕДВАРД

ЛИА, 48 -ият световен конгрес на
есперанто ще се проведе в България...
Варна!

2) Лицето на ЛИА посърва. Става сериозно...

ЛИА

Е, тоя конгрес ще го пропуснем.

ЕКСТ. УЛИЦА ДО ФРИДРИХЩАТПАЛАС - ДЕН

1) ЛИА и ЕДВАРД излизат от театъра. ЕДВАРД тръгва към колата.

2) Пред ЛИА е застанал непознат човек...

НЕПОЗНАТИЯТ

Фрау Иванова, може ли за момент...

ЛИА внимателно го оглежда. ЕДВАРД отива към колата.

ЛИА

Салутон!

НЕПОЗНАТИЯТ.

/объркано/Салют...! Един мой приятел е
голям ваш почитател...

ЛИА

(Прекъсва го)

Българин? И иска автограф.

НЕПОЗНАТИЯТ

Не. Той си има автограф... На него
пише „Честита Баба Марта!"

(ПРОДЪЛЖАВА)

3) ЛИА не го изпуска от очи... Отива към него.

ЛИА
(несигурно)
Друго!?

4) ЛИА вади снимка и започва да пише...

НЕПОЗНАТИЯТ
/шепнешком/
Моят приятел ми каза, че не е
желателно да оставате повече в Източна
Германия. Той ви съветва да заминете
на Запад.

ЛИА му написва "Благодаря за добрите думи! Лиа, Източен
Берлин 1962г."

5) Подава му я и тръгва.

НЕПОЗНАТИЯТ (ПРОДЪЛЖАВА)
(CONT'D)
И аз ви благодаря.

6) ЛИА спира. Обръща се...

ЛИА
А за какво ми благодарите?

НЕПОЗНАТИЯТ
Спасихте ми живота... Лагерът...
Дунавът, 49-та г.

ЛИА се вглежда в лицето му...

ЛИА
Щом сте тук./иронично/ Значи добре
плувате!

НЕПОЗНАТИЯТ
Не е това, което си мислите... Скрих
се в блатото... И видях всичко...
Направихте го заради мен, нали!?

Лицето на Лиа става строго... Гледа го.

ЛИА
Не, заради себе си... Сега сме квит.
Честните хора трябва да си помагат.
Нали?

(ПРОДЪЛЖАВА)

Тя му благодари с кимване и тръгва.

8) ЕДВАРД почиства стъклото на колата...

ЕДВАРД
Какво иска тоя?

ЛИА
Е, и той като теб е заничал през
храстите.

Качават се в колата. Тръгват.

ЕДВАРД
Къде пък ни е заничал!? ...

ЛИА
Не с теб. С петия ми мъж... Поред де.

ЕДВАРД
Ти май само с мен си го правила в
легло.

Лия изпитателно го гледа...

ЛИА
Тогава така се случи...

ЕДВАРД
И колко време сте ходили!?

ЛИА
Един ден... После полудя.

9) ЕДВАРД я гледа подозрително...

ЕДВАРД
За тоя, номер "ПЕТ", нищо не си ми
споменавала.

ЛИА
Питала съм те, искаш ли да знаеш с
колко мъже..

ЕДВАРД
НЕ!... А всъщност, аз кой номер съм?

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА
 Какво ще кажеш, ако си в десетката,
 например!

ЕДВАРД дълго мълчи... Въздъхва и сериозно казва:

ЕДВАРД
 Ама и ти нищо не си живяла...

10) ЛИА, влиза в стила му, и тъжно поклаща глава...

ЛИА
 Така е.

Лицето на ЕДВАРД се стяга...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)
 /не издържа/
 Много си смешен.

Двамата се смеят.

1)МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД е на пианото. Разучават песен по негова композиция... ЛИА разсеяно пее. ЕДВАРД вдига тон и приглася... ЛИА спира да пее.

ЛИА
 Трябва да се махаме. Тук вече се
 изчерпахме, Едушка. Какво ще кажеш...

2)МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД удря нервно по клавиатурата и затваря капака.

ЕДВАРД
 Кажи, че не ти харесва...

Става. ЛИА го хваща за раминете да не става.

ЛИА
 Много е поетична. Стои ми малко
 прибрана... Чувствам се като свенлива
 девственица...

ЕДВАРД
 Е, много ти благодаря...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА

Не ме разбра... Публиката иска шоу...
Иначе песента е прекрасна....

3) ЛИА отива при него. Прегръща го и нежно го целува по голото теме...

ЕДВАРД

Искам нещо мое, което оттук да
излиза... /слага ръка на гърдите си/.
Чувствам се безполезен... Това ме
подтиска.

ЛИА

Тогава опитай нещо арменско... Само
недей включва арменски дудук...
Много тъжни звуци има.

ЛИА го погалва по оплешивялото теме и казва:

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Помъдряваш, мили мой. Трябва да ти
купя шапундер /перука/... Кажи на
момчетата. Имаме покана за Хамбург.

4) ТЯ отново го целува по голото теме. Отваря капака на
клавиатурата.

1) КОРТЕЖЪТ от три коли и един микробус с надпис Оркестър
"Българите" се движи по магистрален път.

2) ЕДВАРД е на волана с чисто нова перука... Постоянно се
оглежда в огледалото как изглежда. Най-отпред е Рики. На
втората седалка е ЛИА. Наближават граничен пункт - табелка
„Федерална Република Германия“.

ЛИА

Рики, полиция!

3) Кучето веднага скача от седалката и се мушва под нея.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Извинявай, маме!.. Пак забравихме да
ти извадим медицинско...

4) Митничарят оглежда колата и им дава знак да минават.

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Сега, Едушка, можем да пеем каквото ни
душа поиска.

5) Двамата запяват...

ЕКСТ. ХАМБУРГ /60- ТЕ ГОД./ ПЛОЩАД - ДЕН

1) Един срещу друг са два плаката. Единият на ЛИА и нейния
оркестър. Другият на проходящия състав „Бийтълс“. ЕДВАРД и
МУЗИКАНТИТЕ пренасят инструментите

2)

ЛИА

Какви са тия деца?

УПРАВИТЕЛЯТ

От Ливърпул.

ЕДВАРД

(към управителя)

Аз не бих отворил два клуба, един
срещу друг...

ЛИА

Младостта не винаги е предимство.

УПРАВИТЕЛЯ

Затова ви поканихме!

3) ЛИА продължава да гледа плаката с „Бийтълс“. Свива рамене и
казва:

ЛИА

Ще видим.

ИНТ. ХАМБУРГ /60-ТЕ ГОД./ БАР - ВАРИЕТЕ НОЩ

1) Заведението е препълнено. Свири оркестър. На барабаните има
надпис „БЪЛГАРИТЕ“. ЕДВАРД е във вихъра си. Ръцете му
танцуват върху клавишите...

2) ЛИА с лебедова походка се появява на сцената.

ЛИА

В отсрещния локал свири проходящ
състав - „БИЙТЪЛС“.

(ОЩЕ)

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Да си призная, страх ме е да отида да
ги чуя... Два пъти през живота си съм
ходила да слушам джаз на млади
състави. И двата пъти ме прелъстиха.
Единия път евреин... Втория -
арменец... Вече не ми се жени!

3) Бурни ръкопляскания.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

...Моят арменец - Едвард Казасян!... И
неговият оркестър - „БЪЛГАРИТЕ“!

4) Всеки от състава изпълнява бурно своя номер...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Дами и господа, но аз мога и да пея!

ЛИА запява...

ЕКСТ. ХАМБУРГ /60- ТЕ ГОД./ ПЛОЩАД - ДЕН

/Чува се песента/ ЛИА е обградена от голяма група почитали,
раздава автографи. Тя вижда как от другата страна на улицата
излизат младоците от "БИЙТЪЛС" - Джон, Пол и Джордж. Няколко
момичета се спускат към тях с цветя. Джордж ги взима и се
окичва. Той тетрално се покланя... ЛИА с лека високомерна
усмивка им маха с ръка за поздрав... Джон и Пол искрено я
поздравяват. ЛИА спира да дава автографи... Стои стъписана...

ЛИА

Едушка, показва си... Гъза!

ЕДВАРД се обръща... Всички почитатели на Леа се спускат да
гледат шоуто на младоците.

ЕДВАРД

Ей, така се прави реклама.

Тя запачва да го налага от яд с юмруци... От другата страна
се чува ръкопляскане.

ЕКСТ. ШВЕЦИЯ /60-ТЕ ГОД./ МАГИСТРАЛА. ДЕН

1) Отново кортежа от коли лети по магистрален път на Западна
Европа.

(ПРОДЪЛЖАВА)

101 ПРОДЪЛЖАВА:

101

2)Вижда се граничен пункт...

Чува се гласът на ЛИА - „Рики, полиция!“

3)Рики се мушка под седалката.

102 **КОЛАЖ - МАГИСТРАЛЕН ПЪТ**

102

ЕЗЕРО. От него излизат голи момичета.

ГЛАСЪТ НА ЕДВАРД
Баровец, голи шведки!”

МАГИСТРАЛАТА. Кучето се изправя на прозореца на колата.

ЕДВАРД
(Съзаклятнически)
Рики, "шведска тройка, а!"

ЛИЯ
Ще ти счупя главата! Не развращавай
детето!

И започва да го удря.

103 **ЕКСТ. ЕЗЕРО. ПРИВЕЧЕРНО ПАРТИ**

103

1)От водата излизат голи истински шведки... И се обличат.

2)Българските МУЗИКАНТИ се спускат по долни гащета към езерото. В ръце носят инструментите си... И засвирват родна жизнерадостна мелодия.

3)ЕДВАРД тича с камерата и снима в движение. След него тича Рики и радостно лае.

4)МУЗИКАНТИТЕ постепенно, един по един, зарязват инструментите си и се впускат в танци...

5)Единствен остава да свири КЛАРИНЕТИСТЪТ.

6)ЛИА се прави на шведка, сваля блузата си...

7)ЕДВАРД, увлечен, снима една дългокоса полугола шведка... После дава камерата на един от МУЗИКАНТИТЕ да снима... И гушка обекта на своето творчество.

(ПРОДЪЛЖАВА)

8) ЕДВАРД позира пред обектива, прилепил глава до тази на русокосата...

9) Ръката му се плъзга по тялото на момичето и спира на дупето й. МОМИЧЕТО елегантно я отмества.

10) ЛИА става, отива до ЕДВАРД... Сваля му рязко перуката и я хвърля. Тя пада във водата.

ЛИА

И си сваляй шапундера, когото танцуваш
с млада дама.

11) Музиката спира. Настъпва конфузен миг...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

...Знаех си, че си взимам белята с
теб... Край на купона!

12) ЕДВАРД се овладява, покланя се на дамата си...

ЕДВАРД

Извинете ме мадамazel. Обещавам ви
следващият път да танцувам с вас без
всякакви декорации по мен.

13) КУЧЕТО донася „шапундера“ и радостно върти опашка пред господарите си. Едвард взима перуката си. Нахлузва я демонстративно на главата си. Водата се стича по лицето му...

1) Плакат - Джоузефин Бейкър /на пианото е личният й пианист.../ и ЛИА Иванова /на пианото - ЕДВАРД КАЗАСЯН/.

2) Свири българският джазов състав "БЪЛГАРИТЕ". ЛИА, ЕДВАРД и Рики се разхождат.

3) Виждат се афиши на ЛИА и ДЖОУЗЕФИН. Движението по улицата е доста голямо.

4) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД се обръща и дискретно проследява привлекателна руса дама. ЛИА се обръща към него...

5) ЕДВАРД, уловен в забегка, гузно казва...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЕДВАРД
(през усмивка)
Краката ѝ са криви!

ЛИА го изглежда...

ЛИА /С ИРОНИЯ/
Краката остават встрани.

ЛИЯ се обръща и продължава към сградата на "Бернш салон".

1) Фоайето на „Бернш салон“ /известно още като „кралско“ вариете/. На стената са закачени всички известни личности, които са пели – Марлене Дитрих... Навсякъде има плакати с ДЖОУЗЕФИН и ЛИА. МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД и ЛИА влизат.

2) ЛИА се спира пред фотография на ДЖОУЗЕФИН, вглежда се в нея. Гледа я предизвикателно. ЕДВАРД се движи след нея и нервно говори...

ЕДВАРД
Искам спокойствие...

3) ЛИА намира на ДЖОУЗЕФИН... После казва "Пу-пу", за да не достигнат лошите ѝ помисли до нея... За всеки случай плюе и в пазвата си.

ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)
Искам да мога спокойно да си гледам
криви крака, прави, преплетени...
Цици.

ЛИА
И да ги опипваш!?

ЕДВАРД
Уха!... Един мъж, ако не е бил с
циганка и шведка, все едно, че нищо не
е живял...

Страхотен шамар изплющава по лицето на ЕДВАРД. Той се хваща по удареното място, не може да повярва.

ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)
Шегувах се...

ЛИА
И аз.

(ПРОДЪЛЖАВА)

105 ПРОДЪЛЖАВА:

105

6) В този момент, в другия край на фоайето, се появява ДЖОУЗЕФИН с нейния антураж. ДЖОУЗЕФИН се спира пред голяма фотография на усмихнатата до уши ЛИА.

106 ИНТ. СТОКХОЛМ /60-ТЕ ГОД./ БЕРНШ САЛОН. ГРИМЬОРНА 106

1) ЛИА, пред огледалото, избухва в плач... По говорителя се чува изпълнението на ДЖОУЗЕФИН БЕЙКЪР, например: "Съберете се хора, където и да сте". ЛИА се заслушва... Вълнува се. Тя улавя цялата душевна болка, протеста на ДЖОУЗЕФИН... Думите на песента се набиват в съзнанието ѝ. Вглежда се в лицето си... Замисля се...

107 ИНТ. СТОКХОЛМ /60-ТЕ ГОД./ БЕРНШ САЛОН. СЦЕНА. ЛОЖА 107

1) ЛИА излиза на сцената... Застава до микрофона. Мълчи.

2) ДЖОУЗЕФИН БЕЙКЪР сядва в специалната ложа, определена за нея и ЛИА.

3)

ЛИА

След това прекрасно изпълнение, на тази прекрасна песен, на мен не ми остава нищо друго, освен красиво да замълча...

4) От ложата ДЖОУЗЕФИН с усмивка я приветства.

5) Публиката ръкопляска.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Джоузефин, Вие бяхте великолепна!
...Прекланям се пред Вас.

7) Всички ѝ ръкопляскат. Публиката е превзета. МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД държи с една ръка камерата и снима, а с другата огромен букет.

8)

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Тези цветя, не си мислете, че са за мен... Те са за великата Джоузефин от...

Посочва оркестъра с надпис на тъпана „Българите“.

(ПРОДЪЛЖАВА)

9) ЕДВАРД продължава захласнато да снима ДЖОУЗЕФИН.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

(вика му на български)

...Хей, арменски младежо, поднеси
цветята!

10) Някои от оркестъра се засмиват и объркват мелодията, която подкрепя изповедта на ЛИА.

11) ЕДВАРД бързо изтичва и ги поднася на ДЖОУЗЕФИН. Целува ѝ ръка.

12) ЛИА поема дълбоко въздух. Става сериозна, навежда се над микрофона и заявява:

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

А сега... Дами и господа, моля да ме
извините. Днес няма да мога да пея.
Умря най-скъпото ми същество... Моето
куче - Рики...

Чува се възклицание на съжаление... Музикантите гледат объркано. От ложата собственика на "Вернж салон" се изправя.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Извинявайте! За вас ще свири моят
оркестър " БЪЛГАРИТЕ".

ЕДВАРД устремено влиза в двора на вилата...

ЛИА, ридаейки е гушнала Рики... Кучето радостно скимти.

ЛИА

Прости ми, Рики... Прости ми, маме!
Погребах те.

Прегръща го и започва да го целува...

ЕДВАРД влиза...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

...Трябваше да го направя, за да се
спася... Тоя арменски турук, дето ми
яде душицата...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЕДВАРД обикаля нервно около нея...

ЕДВАРД

Как може... Как може да си играеш с
такова нещо!?

ЛИА

А, ти...

ЕДВАРД

Каква лъжкия си само! Един път, че е
болно. Втори път, че сме го върнали в
София. А сега... Ти се уплаши, Лиа!
Това е... Сега какво ще правим!?

Влиза АНДРО. Вижда кучето... Недоумява.

АНДРО

Какво става!?...

Никой не му отговаря...

ЛИА /КЪМ ЕДИ/

Обади се на посланика... Той ще
намери начин да го върне.

АНДРО подава плик. ЕДВАРД го взима. Отваря го. Вади билет за
самолет... Бележка. Чете.

ЕДВАРД

"Мисис Иванова, дирекцията ви подарява
този билет за София и обратно, който
надали ще облекчи болката ви! Надяваме
се, че след погребението ще се
върнете. И още, ще ви платим хонорара
за тези дни. Ж. Брук."

Тримата се гледат един друг...

БАР във фоайето на хотела. ЕДВАРД е прегърнал момиче, почти
под кръста. Появява се ръка, която му пуска в джоба ключ за
хотелска стая.

СТАЯ

1) Маса. На нея неотворена бутилка вино и две чаши.

(ПРОДЪЛЖАВА)

2) Чува се изтананикване - „ВНИМАНИЕ“... Пред вратата на банята ЕДВАРД гол държи разпъната кърпа пред себе си. Тържествено обявява:

ЕДВАРД
Балканска корида!

3) МОМИЧЕТО/познато ни от къпането/ е в леглото. Подава под чаршафа любопитно глава...

4) ЕДВАРД започва да пристъпва с танцова стъпка, движейки кърпата пред себе си, така че да не се открие...

5) МОМИЧЕТО го приветства с ръкопляскания.

6) ЕДВАРД продължава танца си, идва до нея... И предизвикателно потрепва кърпата пред лицето й...

7) МОМИЧЕТО си поставя пръстите на главата като рога...

8) Но ЕДВАРД не се оставя да го мушнат и деликатно избягва, без да се открие... Отново се връща... Кърпата отново предизвикателно потрепва...

9) МОМИЧЕТО насочва „рогата“ си...

10) Но ЕДВАРД леко започва да спуска кърпата и да отстъпва назад...

11) МОМИЧЕТО засрамено се скрива с чаршафа... Отново си подава главата и свенливо поглежда.

12) ЕДВАРД е застанал в средата на стаята, държи неподвижно кърпата, и си движи главата като индийка... Вика „ОЛЕ!“ и пуска кърпата...

13) ТЯ се закача на „нещото“... Полюшва се... Момичето ококорва уплашено очи.

14) ЕДВАРД издърпва „нещото“ заедно с кърпата и я разтваря...

15) Бутилката с вино.

ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)
Българско вино!

16) Измаменото МОМИЧЕ се превива от смях.

(ПРОДЪЛЖАВА)

17) А МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД по долни гащи стои в рекламна поза...
Сваля перуката си и се покланя...

18) Изведнъж МОМИЧЕТО, скача от леглото засилва се с "рогата"
напред срещу ЕДВАРД, за да му прави непозволен "боц", под
кръста... ЕДВАРД хваща главата ѝ, изправя я до себе си...
Гледа я...

ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)

Обличай се!... Хайде!

18) Вратата се отваря с трясък... На нея е застанал запъхтия
МИРО... Зад него е АНДРО.

МУЗИКАНТА МИРО

(Уплашено)

Лиа!

КОРИДОР .

19) ЛИА, запъхтияна, с Рики на ръце, върви по коридора...
Нахлува в стаята на МИРО.

СТАЯ - I .

20) В леглото МУЗИКАНТЪТ МИРО и МОМИЧЕТО уплашено я гледат.

ЛИА

Какво правиш ти, бе!?

МУЗИКАНТЪТ МИРО

Ами... Добре дошла! Нали... Как
пътува?

21) ЛИА дърпа чаршафа... МИРО лежи с костюма и обувките си до
голото МОМИЧЕ...

ЛИА

Да беше си събул поне обувките.

2) Казва ЛИА и се втурва към банята. Пуска Рики... Отваря
вратата. Няма никой... РИКИ е намерил перуката на ЕДВАРД и
излиза. ЛИА излиза с дрехите на ЕДВАРД.

23) ЛИА поглежда с презрение МИРО... От коридора се чува лай.

КОРИДОРЪТ .

(ПРОДЪЛЖАВА)

24) Вратата на съседната стая, Рики донася перуката на ЕДВАРД и радостно скимти... ЛИА удря вратата с юмрук.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Отвори!

И отново удря с двете ръце по нея...

СТАЯ-ІІ.

25) ЕДВАРД е седнал свит на леглото, по долни гащи.

26) АНДРО стои в очакване... Гледа втренчено ЕДВАРД.

ЕДВАРД

Тя е горда. Няма да го понесе.

27) ЕДВАРД отива до отворения прозорец и поглежда надолу... Оглежда, сякаш се готви да скочи.

28) АНДРО го дърпа от прозореца и завъртва китката си - „ПОЛУДЯ ЛИ!?“

ГЛАСЪТ НА ЛИА

Едвард, знам че си вътре!...

Отваряй веднага, мръсно копеле!

КОРИДОРЪТ

29) ЛИА стои заслушана...

ГЛАСЪТ НА ЕДВАРД

Обичам те!

ЛИА за миг спира дъха си... След това изкрещява:

ЛИА

Отвори веднага!...

СТАЯ - ІІ

30) ЕДВАРД, полугол, стои до вратата. И заинатено, по детски, отговаря:

ЕДВАРД

Няма!

(ПРОДЪЛЖАВА)

Кучето започва яростно да лае, после да квичи, явно ритнато. После настъпва тишина...

ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)

Няма... Обичам те... От дете си в мен.
Заспивах с твоето име, събуждах се с
твоя образ. Лягах с момиче... Ти и все
ти! Сега нещо ми... Иначе нищо не
стана. Извинявай!

31) И ЕДВАРД отваря вратата... ЛИА я няма.

32) Пред вратата са хвърлени дрехите на ЕДВАРД.

1) ЕДВАРД пристъпва на пръсти... Отваря вратата... Лампата светва. ЛИА седи във фотьойл и го гледа.

ЛИА

Колко е часът!?

ЕДВАРД

(неуверено)

Три!

ЛИА

Не е три, а шест! Къде ходиш?

2) ЕДВАРД за секунда се замисля...

ЕДВАРД

Нали знаеш.

3) ЛИА започва да крещи:

ЛИА

Нищо не знам. Нищо не искам да знам!
Никъде не си бил!... Не си бил! Не си
бил!

И удря с юмрук по масичката пред нея...

4) Малката вазичка на масата пада, цветята се изхлузват от нея и тя се счупва на пода. Настъпва тишина...

5) ЛИА избухва в неистов смях.

(ПРОДЪЛЖАВА)

110 ПРОДЪЛЖАВА:

110

6) ЕДВАРД също започва да се смее.

7) ТЯ спира... Повдига глава, на лицето ѝ е замряла болезнена усмивка.

111 ИНТ. СТОКХОЛМ /60- ТЕ ГОДИНИ/. КАФЕНЕ - РАННО УТРО

111

1) Празно кафене. Самотно младо момиче седи до витрината, загледано навън.

2) На малка масичка седят ЛИА и ЕДВАРД, потънали в собствените си мисли.

ГЛАСЪТ НА ВЪЗРАСТНИЯ

ЕДВАРД

**Колко е прекрасно, когато
прегрешиш, да ти прощават с
мълчание.**

3) МЛАДЕЖЪТ ЕДВАРД бегло поглежда към жената до витрината... ЛИА го стрелва с поглед...

ЛИА

Връщаме се в България... Там поне ще
знам, когато ми изневеряваш.

112 ЕКСТ. СОФИЯ. ПРЕД ЦЪРКВАТА СВ. СЕДМОЧИСЛЕНИЦИ - НОЩ

112

1) Възкресение Христово. Камбаната бие тържествено. Много НАРОД се е събрал пред църквата.

2) ЛИА/53г./ и ЕДВАРД също са там. Встрани от тях, се виждат УНИФОРМЕНИ МИЛИЦИОНЕРИ.

3) СВЕЩЕНИКЪТ, който води литургията се провиква:

СВЕЩЕНИК

Христос възкресе!!

НАРОДЪТ

Воистина възкресе!

4) Този повик и ответът се повтарят три пъти. След това хората започват да се прегръщат и взаимно поздравяват с думите „Христос възкресе!“.

5) ЛИА и ЕДВАРД държат запалени свещи. И ето че един ВЪЗРАСТЕН ЧОВЕК ги разпознава, кима и кой знае защо тихичко казва "Христос възкресе, госпожо Лиа".

(ПРОДЪЛЖАВА)

6) След него повечето хора разпознават двойката и започват да ги поздравяват. ЛИА и ЕДВАРД също ги поздравяват. ЛИА щастлива се обръща към ЕДВАРД.

ЛИА

Виждаш ли и у дома сме още живи!

7) Лиа вижда до входа на черквата ВОЙНИЧЕТО /от исценирания разстрел/, облечен в овехтели дрехи. Погледа му е същият - безумен. Той протяга ръка... Проси. Тя бавно пристъпя към него. После почти гърбом му пуска няколко банкноти в чашката. Той се обръща. ЛИА си тръгва. Тихо се чува - "ПРОСТИ!"

1) Стаята е пълна с неотворени кашони със стока от чужбина. Маса. На нея козунак и купа с яйца. Ръката на ЛИА забожда свещта в козунака. Около масата са тримата - ЕДВАРД, Рики и ЛИА.

ЛИА

Хубаво ми е тук, Едушка...

ЕДВАРД

(Разсеяно)

И на мен...

2) ЕДВАРД тайно поглежда към часовника си.

3) ЛИА си взима едно боядисано великденско яйце... ЕДВАРД ги прехвърля и търси яйце - борец... Намира. Подава го на ЛИА. Взима нейното.

ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)

Бияч... Чукай!

4) ЛИА удря и яйцето-бияч се счупва.

ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)

А...?!

ЛИА

Тарикат! Ти нарочно ми го пробута.

5) ЛИА започва бавно да бели яйцето... Спира. Остава го недообелено на масата.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Утре ще го изям... Едушка, извинявай, но ще си легна, заболя ме нещо главата.

ЛИА тръгва...

(ПРОДЪЛЖАВА)

6) Ръката на ЕДВАРД изписва на лист от бележник - „Не зная как да ти го кажа... Когато се върнах за годишнината на татко, така се случи... И сега съм баща. Имам син. Прости ми! Винаги ще те обичам! Едвард.“

7) ЕДВАРД оставя бележката на масата... Отново я взима, стъва я на две и я поставя до счупеното яйце. На прозореца черна котка гледа... ЕДВАРД вдига ръка да я изгони... Спира./Сеца се, че когато котка ти влезе в къщи е на хубаво/.

8) ЕДВАРД грижовно завива ВЪЗРАСТНАТА ЛИА. Взима куфара си...

9) Рики го гледа. ЕДВАРД неосъзнато свива рамене. Кучето изръмжава... Погалва го... Кучето, усетило, че си тръгва, изръмжава и забива зъби в ръката му... ЕДВАРД гледа уплашено.

10) Масата, до неизяденото яйце е поставена бележката.

КОЛАЖ - ЛИА получава инсулт.

1) ЛИА става от леглото. Прави няколко крачки и се строполва на пода... Кучето започва тревожно да лае.

2) ЕДВАРД тича надолу по стълбите... Дооблича се в движение.

3) ЕДВАРД излиза от входа.

4) Отгоре лети сакото му и пада в краката му. Облича го.

5) Тича по улица.

6) Влиза в апартамента си...

7) На масата е непокътнатата бележка.

8) Това го успокоява. Взима я. Смаква я... Слага я в джоба си. Излиза.

1) ЛИА е на система.

2) ЕДВАРД тихичко влиза.

3) Сяда на стола до нея. Тя отваря очи... Гледа го. Отново ги затваря.

КОЛАЖ

1) ЕДВАРД я храни с лъжица. Тя само го гледа. Чува се ГЛАСА НА ЕДВАРД: „Хайде, усмихни се, де!“

2) ЕДВАРД носи пакет, обвит в кадифен плат.

Разтваря го... "Пеещите обувки". Почуква токчетата, те запяват...

ЕДВАРД
Мама ги е запазила! Каза, че с тях бързо ще се оправяш...

3) ЛИА щастливо се усмихва... После се натъжава и очите ѝ се насълзяват...

ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)
Обувките не са само за събуване... Но и за обуване! Хайде, че път ни чака!

ЛИА се опитва инстинктивно да го удари с лявата ръка... Но тя не се подчинява...

ЛИА
Мръсно копеле!...

ЕДВАРД
/тихо запява/
"А, PARIS...!" Професор Натали ни чака.

ПАРИЖ.

Болница. ЕДВАРД поставя обувките на краката на ЛИА. ТЯ се изправя. През прозореца в дълбочина се вижда Айфеловата кула. Тя се обръща. Професор Натали и ЕДВАРД я гледат усмихнато.

ПРОФЕСОР НАТАЛИ
Много добре, мадам. Направих всичко което зависи от мен.

ЛИА
Професоре... Обещавам ви първият танц, ако се оправя.

ПРОФЕСОР НАТАЛИ
Това е чест за мен, мадам! Но от тук нататък, всичко зависи от вас.

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА прави първите стъпки, така както прохожда малко дете. Едната ѝ ръка е отпусната. Другата е протегната към ЕДВАРД.

4) ЛИА замества крак и прави няколко крачки... Чува се познатото ни ритмично потропване.

5) Щастлива, попада в прегръдките на ЕДВАРД.

ЛИА

Ще се оправя! Ще видиш, ще се оправя и пак ще пея...

6) ЛИА е в количка. Тананика си песен. Опитва се да тактува с ръце. Лявата ѝ ръка не се подчинява. Тя ядосано я удря с дясната... Отново тактува. Лявата изостава...

7) Сега е изправена с "пеещите обувки" на крака... Прави плаха стъпка. Разкършва тялото си, още няколко стъпки... /Чува се познатото ни потропване на кастанети/ ЕДВАРД я подканя при себе си...

ЛИА прави стъпка и се свлича на пода.

8) ЕДВАРД се втурва и я вдига. В очите ѝ сълзи.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Не мога! Ще умра! /на себе си/
...Ще умра, ако не пея!

9) ЕДВАРД се връща на първоначалната си позиция.

ЕДВАРД

Ще пееш, моето момиче, ще пееш!... Хайде!

Покровителствено казва ЕДВАРД.

ЛИА

(пресича го)

Не ме наричай, моето момиче, че...

10) ЛИА сваля обувката и я хвърля по него...

ЕДВАРД се хвърля и я хваща...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

И в ковчега си пак ще пея!

ЕДВАРД

Ако ти я дам!

11) Посочва ѝ обувката и дяволито се усмихва.

117 ИНТ. СОФИЯ /70-ТЕ ГОД./ НОВИЯТ АПАРТАМЕНТ - ДЕН

117

1) ЕДВАРД сяда на пианото.

ЕДВАРД
Искам нещо да чуеш!

Започва да свири и да пее – „Затуй ме пари скитническа жар и вятър в костите ми вплетен“...

2) ЛИА внимателно слуша.

ЛИА
Не е лошо! От кого е?

ЕДВАРД
Написах я за теб!

Тя недоверчиво му се усмихва...

ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)
(допълва)

А стиховете са на Марина Цветаева.

ЛИА
С нея ще започнем концерта.

118 ИНТ. СОФИЯ /70-ТЕ ГОДИНИ/ СЦЕНА - ВЕЧЕР

118

1) Поставен е старинен стол. Маса. Ретро лампа. Пиано.

2) Салонът е препълнен с приятели, почитатели и медицинският персонал, участвал в лекуването ѝ.

3) Появяват се ЕДВАРД и ЛИА. Тя цялата е облечена в розово и с праметнат голям прозрачен шал.

4) Лявата ръка е прикована към тялото ѝ. Бавно крачи. До нея ЕДВАРД бди, за да може, когато трябва, да я поддържа. Помага ѝ да седне. После оправя шала около неподвижната ѝ ръка.

5) Посетителите замират. При някои се появяват прибързани сълзи.

6) ЛИА обхожда с поглед присъстващите... Вижда ТЕДИ БРАУН и цялата започва да се тресе... ЕДВАРД проследява погледа ѝ. ТЕДИ БРАУН си тръгва... ЛИА се овладява. Обръща се към ЕДВАРД:

ЛИА
Искам да си по-близо до мен. За кураж!

(ПРОДЪЛЖАВА)

118 ПРОДЪЛЖАВА: 118

7) ЕДВАРД кима с глава. Хваща рояла от едната страна... От състава се спускат няколко музиканта и с бутане го докарват до стола на ЛИА.

8) Тя им благодари с кимане. ОРКЕСТЪРЪТ започва да свири.

9) Пръстите на лявата ръка на ЛИА издайнически се покатерват по шала и здраво се впиват в него. ВЪЗРАСТНАТА ЛИА изправя кръст и застава в достолепна стойка. Започва песента... Пее приглушено, почти тихо.

119 ИНТ. АРХИВЪТ НА ДС. 119

1) Папка. На нея пише. „Строго секретно ПГУ“ /Първо главно управление/. Досие на ОНД – „Музикантът“ – ЕДВАРД КАЗАСЯН.

2) ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД вдига уплашен очи.

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД
Музикантът!? И аз ли съм бил агент?

3) ЖЕНАТА ОТ ЧИТАЛНЯТА спира до него.

120 ЖЕНАТА ОТ ЧИТАЛНЯТА 120

Били сте наблюдаван.

4) ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД забива поглед в папката.

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД
Аз никога не съм се занимавал с
политика. От кого съм следен... От
кого!?

5) ЖЕНАТА от читалнята мълчаливо го гледа...

121 ИНТ. СОФИЯ МАНСАРДА - ДЕН 121

ЕКРАН

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД гледа неми кадри на ЛИА, който той е симал. ЛИА се обръща към него. Усмивва се. Той спира прожекционния апарат. Връща на ръка лентата. Отново гледа... Стопира без да изгаси лампата. Усмивката на ЛИА започва да се гърчи.../лентата се размеква/. Едвард е впил очи в разпадащата се усмивка.

122 ИНТ. ТЕАТЪР /70-ТЕ ГОД./ ГРИМЬОРНА. ПРИВЕЧЕР 122

1) ЛИА седи до прозорец. Рисува. И си тананика песен на есперанто. В далечината по върховете на планината гаснат последните слънчеви лъчи.

(ПРОДЪЛЖАВА)

2) Нахълтва ЕДВАРД.

ЕДВАРД

Г-н Хердел ни иска до края на месеца в
Хелзинки.

ЛИА не отговаря.

ЕДВАРД отива към нея. Гледа рисунката...

ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)

Много е хубава...

ЛИА

Нали!?... За нея няма никакви
граници... Така ще бъде и когато света
ще говори на един език... А знаеш ли,
че този стих е написан на есперанто?
/запява на есперанто/

ЕДВАРД

(сериозно)

Разбира се, че знам!

Тя го поглежда недоверчиво и отново затананиква песента...

ЛИА

Ще говори!... Ще видиш!

ЕДВАРД

Чу ли ме? Г-н Хердел иска...

ЛИА

Той иска теб и оркестъра.

ЕДВАРД

Иска и теб.

3) ВЪЗРАСТНАТА ЛИА се обръща... ВЪЗРАСТНАТА ЛИА отправя поглед
към върховете на планината.

ЛИА

Да ме разхождате като жива
мумия.../клати отрицателно глава/

ЕДВАРД

Лиа, ти си звезда...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА

По-добре жива, отколкото безсмъртна...
/посочва рисунката/ Нали е хубавичка?
"Изгряващ залез", така ще я кръстя.

ЕДВАРД

Добре, ако ти пречи на здравето,
спираме всичко.

ЛИА

Защо „спираме“? Ти ще работиш и ще ме гледаш. А
аз ще рисувам. Какво ще кажеш, ако й сложа
цена. Например...

ЕДВАРД

Лиа...

ЛИА

Народна. Ще я шамповам... Както
руснаците. За да не вземе някой
търгаш да забогатее, когато мен ме
няма. Така ще направя. Едушка, а в
каква валута?

Едвард, я гледа тъжно и свива рамене.

ЕДВАРД

Бундес марки, източни... френски
франкове, рубли или долари...

ЛИА

Ще я сложа в левчета. По патриотично
е. А ти нали ще се грижиш за мен?...

Едвард потвърждава с кимане на глава. Тя се усмихва.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Обещай!

5) В гримьорната влизат музикантите от оркестъра.

6) ЛИА прави знак, че не иска да продължи разговора пред тях.
Но въпреки това, ЕДВАРД искрено ѝ казва:

ЕДВАРД

Обещавам ти!

7) ЛИА го гледа един миг. Обръща се към другите.

ЛИА

Чухте ли го...? Надява се, че ще се
откажа от Финландия, за да хойка там
по флѳорци...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛЮДМАТА

Който не е ходил когато трябва...

ЛИА се прави че не го чува.

ЛИА

Та, какво е казал Хердел?

ЕДВАРД

Ще ти купи кралски стол, само да отидеш.

8) Леа поглежда към оркестрантите, сякаш иска да им каже - "Видяхте ли!?"

1) ЛИА седи царствено на украсен с дърворезба стол. /Кралски стол на повече от век/.

Чува се гласът на Конферансието, което обявява изпълнение на ЛИА ИВАНОВА и състава на ЕДВАРД КАЗАСЯН. Завършва /„Звездата от Изток“ отново се появи на Запад/.

2) ЛИА се обръща към оркестъра.

ЛИА

Ако сбъркам, продължавате без мен! Разбрахте ли?

3) Завесата се отваря... Публиката топло я приветства. Настъпва тишина...

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

До скоро танцувах и пеех... испанка, руския, циганка... Чувствах се като дете на света. Бях много щастлива... Но съдбата каза - стига вече, време е да си седнеш на задника. /пауза/ И аз седнах. Благодаря Ви, г-н Хердел, за този прекрасен трон... Ще ви изпея една песен на всички езици, които знам... И ще завърша на езика, на който един ден ще говори света... Безпристрастният посредник между културите. Тогава всички народи ще сме равнопоставени. Другото е... Няма да го кажа!

4) ВЪЗРАСТНАТА ЛИА започва да пее <ТОМБА LA NEJE> популярна френска песен...

(ПРОДЪЛЖАВА)

КОЛАЖ.

ЛИА с неизменния си стол обикаля по сцените на Хелзинки, Западен Берлин, Стокхолм, Осло и обратно./Вестници със заглавия "Лиа Иванова пропя на есперанто" "Изкуственият език - есперанто възкръсна от китка регионални песни на една българка" /Песента завършва на есперанто/

СЦЕНА.

5) ВЪЗРАСТНАТА ЛИА седи на своя стол. Оркестърът е по местата си.

6) ЕДВАРД чете с патос телеграма от София:

ЕДВАРД

...Държавният съвет оценява вашият талант другарко... и ви удостоява със званието „Заслужил Артист“. Честито! Ваш... "

7) Очите на ВЪЗРАСТНАТА ЛИА се насълзават.

ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)

...Я виж, как се подреди... Хоп, всеки месец гуш по 60 лв. И привилегията, когато излизаш на Запад, един път в годината да можеш да си купиш 150 долара... Браво бе!

8) ОРКЕСТЪРЪТ цъка от "завист".

ЛИА

...Е, все пак ме признаха.

ЕДВАРД

Остаряваш, Лиа... Изгавриха се с теб. Персона нон грата си за радиото, телевизията... Поне една плоча да ти бяха издали. Кой вече те помни?

ЛИА

Недей говори така... Все една песен ще прелети през годините и ще напомня за мен. Ех, да имах, поне още един живот... Плаче ми се. Май наистина остарях.

Влиза г-н Хердел.

ХЕРДЕЛ

Фалирах! Една трета от залата е продадена...

ЛИА

Ние пеем и без хонорар! Нали момчета?

(ПРОДЪЛЖАВА)

123 ПРОДЪЛЖАВА: (2)

123

Музикантите взимат инструментите...

124 ИНТ. МАНСАРДАТА - ДЕН

124

Зад пианото ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД, започва да свири най-драматичната част от одата на техният живот.

125 АРХИВЪТ НА ДС.

125

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД е притворил очи и леко се поклаща в ритъм... По точно, тялото му вибрира от силно вълнение... Той е разтворил собственото си досие, това на Лия и Дневника на Лия и като безпомощна птица в океан, търси място да отдъхне... /Музиката преминава в тихо хлипане/ ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД се е отпуснал върху бюрото. Едната му ръка е на досието на ЛИА, а другата на неговото. Пред главата му е разтвореният дневник на ЛИА.

ЖЕНАТА ОТ ЧИТАЛНЯТА идва при него, разтревожена... Леко го побутва.

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД повдига глава... Очите му са червени и насълзени..

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД
Истина е!...

2)ЖЕНАТА ОТ ЧИТАЛНЯТА с тревога го гледа.

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)
Бил съм нейн обект!?... Само това НЕ!/крещи/
Къде си!?... Лиа!... Боже!

На Възрастният Еди му прилошава...

ЖЕНАТА ОТ ЧИТАЛНЯТА
Какво ви е?... Да ви донеса вода?... Кафе.

4) Някой донася малка бутилка минерална вода... ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД гледа безпомощно, като малко дете... Притваря очи.

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД
Филмът, на който ме заведе. Първата целувка... Гражданският брак... Всичко това е било фалш.
Дирижирили са ми живота. А нашата приказка? ...И тя ли?

(ПРОДЪЛЖАВА)

На отворената страница от досието на Лиа, в списъка с псевдоними на засекретените имена за следене фигурира и „МУЗИКАНТА“.

ВЪЗРЪСТНИЯТ ЕДВАРД показва първата страница от своето досие, където също пише „МУЗИКАНТА“.

5) ЖЕНАТА ОТ ЧИТАЛНЯТА се навежда... Съмнение се изписва на лицето ѝ. Прелиства досието...

6) ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД стои с изцъклени очи.

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)
...„Музикантът“ това съм аз!? Аз!...
Моята собствена жена ме е следяла...
Не може да бъде+ Лиа!?

7) ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД рязко се изправя. Тръгва.

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД
(ПРОДЪЛЖАВА)
Господи, защо на мен!?

8) ЖЕНАТА ОТ ЧИТАЛНЯТА стои безмълвна... Сега се нещо и отново прелиства страниците...

ЖЕНАТА ОТ ЧИТАЛНЯТА
„Музикантът“ - това не сте вие, господин
Казасян...

9) ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД спира...

ЖЕНАТА ОТ ЧИТАЛНЯТА (ПРОДЪЛЖАВА)
... Оженили сте се на Първи март 1957 г. А преди това, на 19 февруари, личното работно дело на агент „Нери“ е свалено в отдел - 8 на ДС - архив. Това е всичко, което има при нас. Това показва, че тя или не се е справяла с поставените ѝ задачи, или е престанала да се подчинява... А може би, е искала да бъде начисто, преди да се ожените. Затова са ви спирали и концертите.

10) ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД, поклаща глава и отново тръгва... Спира. Обръща се.

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД
А вие, откъде знаете? Чели сте ни досиетата!

(ПРОДЪЛЖАВА)

125 ПРОДЪЛЖАВА: (2)

125

ЖЕНАТА ОТ ЧИТАЛНЯТА
Психолог съм.

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД
Аз нямам нужда от психолог.

ЖЕНАТА ОТ ЧИТАЛНЯТА
Тези, които си четат досието, имат
нужда. А пиша и десертация.

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД поклаща глава тръгва... Спира. Обръща се.

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД
Тя... Тя бе една бляскава жена!

126 **ИНТ.СОФИЯ /2000 Г./ МАНСАРДА**

126

Екранът. Образът на ЛИА се е разпаднал... ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД
скача. Загасва апарата. Опитва се да свали лентата, духа я,
прави вятър с книга... Вдига лентата към светлината. Вижда се
образа на ЛИА.

127 **ИНТ.СОФИЯ /80 - ТЕ ГОД./ БОЛНИЦА. КОРИДОР/КАБИНЕТ**

127

ЕДВАРД тича по болничен коридор.

КАБИНЕТ.

ЛЕКАР посочва на рентгенови снимки на светъл екран...

ЛЕКАРЯТ
Тя има разсейки.

3)ЕДВАРД изпада в шок. Стои и дълго гледа в една точка...

128 **ЕКСТ. СОФИЯ /80-ТЕ ГОД./ УЛИЦИ ПРОЛЕТЕН - ДЕН**

128

1)ЕДВАРД върви по улиците, потънал в мисли.

2) Пресича неправилно улица... Свирят спирачки. Чуват се
псувни.

3)Той не реагира...

129 **ИНТЕР.СОФИЯ /27-28 МАЙ 1986Г./ АПАРТАМЕНТЪТ - ДЕН**

129

1)Преди да отвори вратата на апартамента, ЕДВАРД тръсва
глава, като че ли се отърсва от тревожните мисли. Влиза.

2)ЛИА го посреща с грейнало лице.

(ПРОДЪЛЖАВА)

ЛИА

Сутринта взех визите!... Казах им, че по линия на УНИЦЕФ отиваме. Звезди от цял свят... че без пари ще пеем... За децата от Кения. А те, Едушка, длъжни сме да ви предупредим, че тоя път ще ви вземем отпечатыци. Едва се въздържах да не им пратя една...

3)

ЕДВАРД

(приповдигнато)

А аз завърших песента.

ВЪЗРАСТНАТА ЛИА

Ще я разучим за Щатите.

ЕДВАРД

Тогава сядай!

ЛИА

Сега ли!?

4) ЕДВАРД се суети около пианото, стола...

ЕДВАРД

Да! Докато е още топла.

ЕДВАРД ѝ подава текста. Започва да свири.

5) ЛИА започва да пее /„История на една песен“/... ЕДВАРД пее заедно с нея.

ЛИА И ЕДВАРД

„...Едничък днес слепецът стар
с латерната си преповтаря моя чар,
но слаба е латерната, а той сломен –
с него двама ще изчезнем някой ден!“

6) В последната част, ЕДВАРД се задавя в сълзи... Спира.

ЛИА

Какво ти става?!

7) ЕДВАРД преглъща, овладява се, усмихва се...

ЕДВАРД

Нищо.

ЛИА

Много е истинска!

(ПРОДЪЛЖАВА)

129 ПРОДЪЛЖАВА: (2)

129

ЕДВАРД крие очите си.

8)ЛИА идва при него... Повдига му главата.

ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)

Нали знаеш, че съм куражлийка!

...Такъв е животът!

Очите им се вглеждат едни в други... В тях се появява любов, топлота, болка и неудържани сълзи.

Чува се песента „История на една песен“ /изпълнение на ЛИА/.

130

ИНТ. СОФИЯ /27-28 МАЙ 1986Г./АПАРТАМЕНТЪТ. УЛИЦА.
ТЕАТЪР - ДЕН

130

1) От телевизионен екран ЛИА пее. ЖЕНА кърши ръце и плаче...

2)ЛИА е на система... Тя лежи. Лицето ѝ е бледо. До нея са седнали лекар и медицинска сестра.

5)ЛИА отваря очи. Оглежда се.

6) На библиотеката на поставка са "пеещите обувки".

7) ЕДВАРД забелязва погледа ѝ.

8) ЛИА го гледа строго... Поклаща отрицателно глава.

ЛИА

Сложиш ли ми ги... ще вампирясам и няма да те оставя на мира.

10) ЛИА взима ръката на МЕДИЦИНСКАТА СЕСТРА и я целува.

Чува се едно тихо „Вие пак ме оправихте!“.

11)Лицето на ЛИА...

ГЛАСЪТ НА ЛИА

А исках на сцената...

По видеото вървят сцени и кадри, заснети от ЕДВАРД, също така епизоди от филми, интервюта... Пробива песента „Тръгвам си без шум“.

12)ЕДВАРД посяга към дистанционното да я превърти... ЗРЯЛАТА ЛИА го хваща за ръката.

От екрана се чува:

(ПРОДЪЛЖАВА)

ГЛАСЪТ НА ЛИА (ПРОДЪЛЖАВА)
 „Знаех, че ще дойде този ден,
 в който ще живееш ти без мен.
 Всеки ще поеме своя друм.
 Тръгвам си без шум...”

13) Всички гледат в екрана. От време на време някой от тях поглежда скришом към ЛИА.

14) И тя поглежда към тях. Доволно се усмихва от вътрешния възторг, изписан на лицата им от видяното. ЛИА поглежда към ЕДВАРД... Вдига ръка към лицето си... Прави с двата пръста "ножица". Отваря я... Чува се ГЛАСЪТ НА ЛИА - „И аз те обичах много, докрай, арменецо неверен.”

16) ЕДВАРД за първи път вижда страх в очите ѝ. Не я изпуска от поглед... Тихо се чува - "Едно невидимо зло винаги ме преследваше... Прости! Трябва да си готов..."

На прозореца стои черна котка. Срещу нея е Рики, спокойно я гледа...

17) ЕДВАРД се сеща нещо... Спуска се към телефона. Вдига слушалката...

Линейка с включена лампа кара с бясна скорост...

ЕДВАРД и лекаря са до нея.

ЕДВАРД
 Дръж се ЛИА... Още малко.

ТЕАТЪР. СТЪЛБИ

Санитари на бегом с носилката с ЛИА се изкачват по стълби... Други до нея носят системата. ЕДВАРД и доктора помагат... Спускат се и странно облечени хора да помагат...

ТЕАТРАЛНА СЦЕНА

1) МЕДИЦИНСКАТА ГРУПА с носилката нахълтва на театрална сцена... Поставят я в средата на декор от детска приказка.

ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)
 ЛИА виж...

2) "Ножицата" на ръката и бавно се затваря...

3) ЕДВАРД хваща ръката ѝ... ЛИА се вкопчва в неговата...

ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)
 Виж, на сцената си... ВИЖ!... „Балът на цветята”!

(ПРОДЪЛЖАВА)

4) ЕДВАРД я разтръсва, като че ли иска да я издърпа от дълбокия сън, към който потегля.

ЕДВАРД (ПРОДЪЛЖАВА)
Моля те!... Отвори очи!

5) В другата ръка ЛИА стиска, изтрита от времето, миниатюрна икона на Дева Мария, подарена ѝ от Патриарха...

От екрана ЛИА довършва песента.

ЛИА
„...Не, недей да ме изпращаш ти,
Аз ти казвам сбогом и прости.
И сама поемам своя друм.
Тръгвам си без шум!“

6) ЕДВАРД не разбира, дали ЛИА е видяла, че е изпълнил нейната мечта...

7) Актьорите от прекъснатото представление са наредени до нея. Някой от тях си сваля шапката...

8) ЕДВАРД се обръща към тях, вдига ръце за извинение...

ЕДВАРД
Извинявайте, че ви прекъснах...
Благодаря ви!

Завесата се затваря...

**ЕКСТ. СОФИЯ. ГРАДИНКТА НА ЦЪРКВАТА „СВЕТИ
СЕДМОЧИСЛЕНИЦИ” - ДЕН**

ВЪЗРАСТНИЯ ЕДВАРД е седнал на познатата ни пейка. Дъжд, примесен с листа от старият кестен, се сипе върху него. Очите му са зачервени... Сълзи и дъжд се стичат по лицето му. Повдига глава нагоре, като че ли взима за последно освежаващ душ...

ИНТ. МАНСАРДАТА - ДЕН

1) ЕКРАНЪТ е празен. Само част от стопената лента е оставила слаби следи от изображение. ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД сваля ръцете от пианото. Става. Застава пред портрета със счупеното стъкло на ЛИА... Дълго я гледа.

2) От снимката, ЛИА със замръзнала усмивка го гледа.

Тръгва. Спира...

(ПРОДЪЛЖАВА)

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД

Трябва да ти призная нещо. Възложиха ми да се грижа за теб, защото си звезда... За да те пазя. И когато ти изчезна в МОЛА се обадох... От страх, че са те отвлекли го направих... Това е. Агент ли съм!?

3) Тръгва към пианото... Сяда.

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД

(ПРОДЪЛЖАВА)

Чуй, написах ода за нашият живот.

И започва да свири познатата ни песен, която вече сме чули – "Аз малка песен съм./Чува се тихо потропване/

4) ВЪЗРАСТНИЯ ЕДВАРД рязко се обръща... Струва му се, че от портрета ЛИА му намигва... Спира да свири.

ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД

(ПРОДЪЛЖАВА)

За последно те питам... Спа ли с министъра? Спа ли!?

5) ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД рязко вдига пистолета... Изстрел. Образът на ЛИА от портрета отново остава непокътнат.

6) ВЪЗРАСТНИЯТ ЕДВАРД иска да каже нещо... Не може!

Чува се нов изстрел... Пистолетът пада върху клавиатурата... Няколко тона тревожно звънват.

7) От портрета ЛИА усмихната гледа... Чува се потропване, като от кастанети... Песента продължава да се чува.

ПОЛЯНА. МАЛКАТА ЛИЯ, нахлузила "пеещите обувки", с танцова стъпка се движи по криволичеен черен път. Зад нея в степ се носи МАЛКИЯТ ЕДВАРД.

НАДПИС

" ДА ОПОЗНАЕШ СЕБЕ СИ ЕДИН ЖИВОТ И ТРИ НЕ СТИГАТ. А ТИ КАКВО...?"

КРАЙ